

ÖN SÖZ ƏVƏZİ

Əbülfəz Əhməd kimdir? Ədəbi aləmdə o qədər də tanınmayan, nə Yazıçılar birliyinin, nə Jurnalistlər birliyinin üzvü olmayan, nə “Qızıl qələm” mükafatı, nə Məmməd Araz mükafatı, nə Rəsul Rza beynəlxalq mükafatı, nə Media mükafatı, nə beynəlxalq Andersen mükafatı, nə Nobel mükafatı almayan, lakin şeirləri olan bir şairdir. Özü də elə şairdir ki, ədəbiyyatımızın, poeziyamızın cəfasını və təəssübünü çəkməkdən yorulmur, usanmır. O mətbuatda, sosial şəbəkələrdə bar-bar bağıran, klassiklərə ləkə yaxan, palçıq atan cavan “şairciklərə” “yazar”lara ədəbi yaradıcılığın nə olduğunu sübut eləməyi bacaran şairdir. Əbülfəz kimi şairlər cavan yaşlarında mətbuata yol tapa bilmədilər. Bu yolda necə getməyin “yollarını” bilirdilər. Amma bu “relsə” düşə bilmədilər. Ona görə də tanınmaq, məşhurlaşmaq imkanları olmadı. Ədəbi orqanlarda lövbər salmış istedadsız qələm sahibləri “ştamplanmış, bədii cəhətdən zəifdir” cavabları ilə yüzlərlə istedadlı gənclərin yolunda istehkam oldular. Əbülfəz Əhməd də belələrindən idi. O, abırlı-həyalı, yerini tanıyan, özünə, sözünə qiymət qoyan adamdır. Heç vaxt redaksiyalarda qapıdan qovulub, bacadan girmədi. Özü üçün yazdı, yaratdı – himayədar axtarmaq ağına belə gəlmirdi. Bu günə qədər də yazılarının çap olunması, kitablarının nəşr edilməsi üçün heç kimə ağız

Gəldim

açmayıb. Əbülfəz Əhməd necə şairdir? Bu suala cavab verməzdən əvvəl deyim ki, Əbülfəz Əhməd bu günə qədər bir dəfə də olsun “mən şairəm” deməyib. O sadəcə olaraq qəlbinin səsinə qulaq asıb, arzu və istəklərinin, qanından, canından qopan duyğuları şeir dili ilə bəyan eləməyə çalışıb. Həm də bunu dizini yerə qoyub, qələmini və könlünü zorlayıb ağ vərəqlərə köçürməyib. Poeziya süfrəsinə təbii və halal məhsulunu qoyub. Ədəbi aləmdə o, sıxsqa həm də saf bulaqdır (elə başa düşürəm ki, bu bənzətmə onun xətrinə dəyməyəcək). Gah dumduru, göz yaşı kimi gələ bilər, gah bulanıq şəkildə. Dediklərimizi təsdiq üçün bir neçə şeirinə diqqət yetirək: İlk əlimə keçən bir şeiri “Kərəmə” adlanır.

“Bu Əsli qızların əsil xisləti,
Döndü xəyanətə, a Kərəm indi.
Hardasa babalar çəkən ləzzətin,
Oturub altını çəkirəm indi.

...Bir tərsa qızının oduna düşüb
Gəzdin obaları, gəzdin birbəbir.
Indi obalara pıçha-pıç düşüb –
Ellər süd puludur, dalbadal gedir.

Hansı məşhur şairin şeirindən zəifdir.

...Düymə açılmadı... cəhənnəmə ki,
Yüz gözəl önündə baş əyməzdimi?

Bundan artıq Əbülfəz Əhməd nə deməliydi.
Əslilərin, Haykanuşların qucağından başladı
torpaqlarımızın haylara “axını”.

Bu, Əbülfəzin dili ilə desək – tərsa gözəllərin
bizə yaşatdıqları! Bəs öz gözəllərimiz şairi necə
“incidir”

“Söz ki, verdin, olasan həmdərd gözəlim,
Həm fərəh verdin bizə, həm dərd gözəlim.
Naz eylə dedik, anla ki, mənə məcazi,
Sən də qoysana nazına sərhəd gözəlim!

Bu rübainin nəyi çatmır?

Əbülfəz Əhmədin şeirlərinin birinə yazdığı
epiqlaf bir çox şairlərinin qalaq-qalaq kitabına
dəyər. Atasına həsr elədiyi şeirlərinin birində
Əbülfəz belə yazır:

“Anamız yanına köç edəndən bəri başdaşı
şəklində atamın üzünə təbəssüm qonub”. Budur, şair
duygusu, budur şeirin bədii, fəlsəfi yükü, budur
tapıntı. Şeir deyil, amma şeir qədər bədii yükü var.

Əbülfəzin şeirlərində mövzu müxtəlifliyi,
rəngarəngliyi diqqəti cəlb edir. Sevgi-məhəbbət,
vətənə həsr olunmuş, təbiət mənzərələrindən bəhs
edən onlarla şeiri var Əbülfəzin. Dünya haqqında
hansı qələm sahibi şeir yazmayıb? Əbülfəz də yazıb:

Nizamına iradım yox,
Çox sirrini aradım, çox,
Fələk qarı- Əbülfəz qorx

Gəldim

Tutar sənə toy dünyada!
“Fələyin adama toy tutmağını” şair belə təsvir edir.

Dediyim kimi Əbülfəzin şeirləri gah “durulur”, gah “bulanır”. Bəzən az sözlə çox incə mətləbləri çatdırı bilər. Məsələn:

Yetim uşaqlar kimidir
Ahıl yaşlarında
Tənha yaşayan kişilər...
Qulluğunda xanımı, qızı,
Gəlini dayanan tay tuşlarını görəndə
“kiçilər”

Daha bir konkret misal:
Heyifim gəlir
İki qadın tanışımın
Birinə,
O birinin də - ərinə.

Başqa bir yazısında sərrast ifadəyə fikir verin:
Sənə kar eləmir
mənsizliyin.
Mən də dadını yaxşı bilirəm
Səninlə sənsizliyin.

Bu qısa və yığcam şeirlər mənalı və düşündürücüdür həm də kifayət qədərdir. Amma Əbülfəzin elə şeirləri var ki, uzun və darıxdırıcıdır. Bir fikri çatdırmaq üçün “dolama yollarla” getmək oxucudan çox bəlkə müəllifin özünü yorur.

Əbülfəzin şeirləri haqqında mən uzun-uzadı yazmaq istəmirəm, nə də təhlil edib, tənqidi fikirlər söyləyib “Amerika açmaq” fikrim yoxdur. Çox güman ki, heç ədəbi tənqid də ola bilsin Əbülfəzin bu kitabını görmədi. Görsə də “öz şairlərini” tərifləməkdən vaxtları olmayacaq ki, Əbülfəz Əhməd adlı şairə qiymət versinlər. Heç Əbülfəzin buna ehtiyacı da yoxdur. Tənqidçilərdən də ummur, küsmür, incimir. Heç annotasiyada “geniş oxucu kütləsi üçün nəzərdə tutulmuşdur” da yazılmayacaq. Çünki adlı-sanlı xalq şairlərinin, xalq yazıçılarının kitabları cəmi-cümlətən beş yüz nüsxə çap olunursa hansı “geniş oxucu kütləsindən” danışmaq olar.

Əbülfəz Əhməd bu kitabında çap olunan şeirlərində də öz sadə, zəhmətkeş, səmimi bir insan olduğunu yaxın dostlarına, qohum-əqrəbasına, tanışlarına izhar etmək üçün qələmə pənah gətirmişdir. Şair hər bir oxucusuna dərin minnətdarlıq hissi ilə “hələlik” deyir. Mən də Əbülfəzi yaxından tanıyan bir adam kimi ona yeni kitabının həzzini dadmağı arzulayıram və yeni-yeni kitablarını gözləyirəm.

Ramiz İsmayıl
Şair-publisist, yazıçı

Gəldim

Adəmdən, Xatəmə süzüldüm, gəldim,
Mən başdan, binadan düz oldum, gəldim.
Dinləyib Mustafa kəlamlarını,
Haqq yola, düz yola düzəldim, gəldim.

Görəsən Əbülfəz nə yazıb deyə,
Başladın kitabı vərəqləməyə...
Əlaqə qurmağı məsləhət bilsən,
Mobil telefonla zəng eləyərsən!

(050) 482-86-50

MƏNİ

Vüsal üçün təşnə könül,
Nə olubdur yenə, könül?
Vurğun olub sənə könül
Xəyalına gətir məni.

Dünya boyda bir istəyəm,
Bir həsrətli, gur istəyəm.
Bir çiçəyəm, dağ üstəyəm,
Bağçanızda bitir məni.

Gəlib gedər illər, aylar,
Gör çalınıb neçə toylar.
Dəli könlüm səni haylar,
Tənhalıgım didir məni.

Neçə illər mən gözlədim,
Əziz adın əzizlədim.
İndi vaxtdır, nə gizlədim,
Vüsalına yetir məni.

Eşqi dəniz, bir ümmanam,
Vüsalından heç doymanam.
Gəlin gözlər mənim anam,
Həsrətin incidir məni...

SƏN DƏ

Görürsən çıxmışam yolunun üstə,
Arabir zülfünü ver yelə sən də.
Ürəyim titrəyir ətrindən ötrü,
Sizin tərəflərdən bir yel əsəndə.

Mənə necə qıydın, qoydun tamarzı
Qalıbdır gözümdə əhdim-murazım.
Rəhm elə gözümdə qalmasın arzum,
Nə olar, vüsala səy elə sən də.

Gəlsənə bir dələk həsrət çuxasın,
Gəl geyək vüsəlin geniş yaxasın.
Nə lazım, könlümün evin yıxasan,
Şıltaq bir naz ilə, bir yellə, sən də.

BƏXTİMİN ULDUZUNA

Gəl, əllərim toxunsun əllərinə,
Gəl, əllərim toxunsun tellərinə.

Gəl, gözlərim hey baxsın gözlərinə,
Görsün eşqin özü nə, gözləri nə?

Gəl, bu könül tapsın öz qərarını,
Özü versin sənə ixtiyarını.

Gəl, həsrətin şah damarın kəsək biz,
Həsrət yurda vüsəl gülü əkək biz.

Gəl, sonraya saxlamayaq vüsəl,
Gəl, olmayaq Leyli-Məcnun misalı.

Bəs deyilmi yandırdığın, yaxdığın,
Bəs deyilmi yollarına baxdığın?

Rəva bilmə göz yaşımı dağdım,
Gəl görüşək, həsrətimi dağdım.

Gəl çəkilək bir kimsəsiz düzlərə,
Gəl, həsrəti, həsrət qoyaq bizlərə.

VARMİ

Mən oduna gizli yandım,
Hər an gülüm, səni andım.
Həsrətindən alovlandım
Qovuşmağa güman varmı?

Eşitmisən naz edərlər,
Bilirsənmi az edərlər.
Toy-nişanı yaz edərlər,
Bəs payıza güman varmı?

Öz eşqimlə ucalmışam,
Gələn gündən borc almışam.

Gəldim

Anam deyir qocalmışam,
Qocalara “aman” varmı?

Gəl, son qoyaq bu həsrətə
Könül verək xoş niyyətə.
Gəl çəkilək bir xəlvətə,
Görüm səndə “iman” varmı?

OLARMI?

Gül camalın günəşimdi, ayımdı
Dişlərinə inci desəm olarmı?
Ayrı sözü deyəmmərəm, ayıbdı
Halın sorsam, sən necəsən, olarmı?

Sorağında ömrü, günü çürütdüm
Ürəyimin yağın yedim, əritdim.
Səni görcək göz yaşımı qurutdum
Bəs bu qədər incidəsən, olarmı?

Yaşa doldum qoca oldum, sən qarı,
Vədə gəldi, vaxt yetişdi tən yarı
Sənsiz axı tapammıram qərarı
Sən də məndən rəncidəsən, olarmı?

Əbülfəzə zülm eyləyən bəndəsən,
Haqqa tapın, niyə bizdən gəndəsən?
Çox sevinmə, ucadasan, göydəsən
Xəyalların içindəsən, olarmı?

OLAR

Yüz dəfə yaxanı çəksən kənara,
Qədərdə yazılan ay olar, olar.
Cəhdlərin hədəyə gedəndən sonra,
Çəkilən əziyyət zay olar, olar.

Dünya geniş evdi, çoxdu qonağı,
Qonaqlı, qaralı dolu qucağı.
Qayıdıb gələn yox, etsin qınağı,
Desin o dünyada vay olar, olar.

Yoxdu bu dünyada bir ayrı dərdin,
Heç nəyə baxmayıb dövrəni sürdün.
Yığıb dünya malın çəpərin hördün
Sonra kimlərəyə pay olar, olar.

Düzünü söyləyib düzdə qalanda,
Köç geri qayıtsa dalda qalanda.
Allahı unudub yalqız qalanda,
Dönüb Əbülfəzə tay olar, olar.

HƏLƏ

Mən də bir həsrətəm, gələrəm dilə,
Mən də bir vüsalam, gözlərəm hələ.
Mən də bir nəğməyəm oxunmamışam,
Qönçə dodaqlara toxunmamışam.
Mən də bir duyğuyam çox qərarsızam,

Gəldim

Mən də bir istəyəm, ixtiyarsızam.
Mən də bir arzumun bir anası tək,
Qoymaram onları qalsın yetim, tək.
Hansı taleyinsə o diləyidir,
O da öz eşqinin səmt küləyidir...

BAŞQASIDIR

Gəl yanıma, di gəl, yaxşı,
Gəl ki, tutsun könül naxşı.
Üz çevirib mənə, “yaxşı
Yol” deyəni başqasıdır.

İndi anladım suçumu,
Seytan aldatdı içimi.
Bir vaxtı şəvə saçıma
Çal deyəni başqasıdır.

Dünya hədər, anlayıram,
Gələn gedər anlayıram.
“Yaxşı yolu” anlayıram,
“Qal” deyəni başqasıdır.

Gəlib çatdıq həddimizə,
Ayrı niyyət bəddi bizə.
Bir vaxt şümşad qəddimizə
“Dal” deyəni başqasıdır.

ÇƏKƏNƏ

Bu dərdi yükləmə Məcnun boynuma
Eşqini ərz elə bir naz çəkənə.
Yetər sənin olsun, bir məni dinlə,
De dərin çəkənə, dayaz çəkənə.

İlkin sevdasından yarıyan azdı,
Çoxunun sevgisi, yarı yan azdı.
Yarıya işvədi, yarıya nazdı,
Həm işvə çəkənə, həm naz çəkənə.

Hər ömrün yazı var, bir payızı var,
Hər ömrün yolunda bir pay izi var.
Bizim bu yollarda sirr payımız var,
Demərəm nə payız, nə yaz çəkənə.

Doğrusu süzülür bax, qələmimdən,
Könlün aramı yox, bax qəm əlindən
Daha gileyim yox, bax əməlindən
Nə çoxu çəkənə, nə az çəkənə.

YAXŞIDIR

“Bəşər dünyasının mənəm mabədi,
Bir az müvəqqəti, bir az əbədi”.
Söhbət eləmirəm giləs səbəti,
Dibi də yaxşıdır, yanı da yaxşı.

Gəldim

Gözümün kökünə sarılıq çökdü,
Gözün qapağına bu da bir yüküdü.
Mənim sevilməyim otuz il çəkdi,
Yöndəmi də yaxşı, yönü də yaxşı.

Tanrı qar yağdırsa baxar dağına,
Bürüyər zirvəni qarın ağına.
Baxma, bu saçımın qaralığına,
Yolunda ağarsa yenə də yaxşı.

Nə qədər üz tutsam himə, eyhama,
Hamısı dəng gəlir bircə anlama.
Məni başqa yerə əmanət qoyma,
Atamın, anamın yanıda yaxşı.

MƏMLƏKƏTİM

Atamızın ocağısan,
Anamızın qucağısan.
Demə, yetim uşağımsan
Məmləkətim...

Sinən neçə yerdən dağlı,
Əlin, qolun yenə bağlı.
Oğulların gözü bağlı,
Məmləkətim...

Hey güvəndin hər oğula
Gah yeriyə, gah yığıla.

Demirəm ki, nə oğulam,
Məmləkətim...

Sözümü haqq saya bilsən,
Məni oğul saya bilsən.
Ah, nə olar, yenə gül sən,
Məmləkətim...

Qucağında gəzir oday,
Kimi doğma, kimi ögey
Sən özünə övlad doğ ey,
Məmləkətim...

Kimi mərddi, kimi mətin,
Safmı, təmizmi niyyəti?
Deyir malım, mülkiyyətim,
Məmləkətim...

PAYIZDA

Küçəyə çıxmalı ən gözəl vaxtdır,
Hər dalan çevrilər toy mağarına.
Səni qırmızılı maşın qarşılar,
Baxıram maşında bəy vüqarına.

O, alçaq dağları yaratmış kimi,
Baxır yan-yörəyə qəlbində qürur.
Kimi gözləyirsən, ay ürək, kimi,
Yanında sevgilin, sabahın durur.

Bu gündən arzular yəqin özünə,
A könül, vaxtdır ha, gəlibdir payız.
Qulaq as sən ana, bacı sözünə,
Bəsdir ay ürəyim, döyündün yalqız.

Evlənən dostların toyunda durub,
Sağ əlin başıma demişəm hələ.
Gecikən sevgidən boynunu burub
Gördüm “qapazaltı” olmuşam belə.

Bəsdir də, ay könül, tərpənsənə bir,
Gəl qurtar sən məni el qınağından.
Anam qucaqlayıb el gözəlini,
Öpsün təbəssümlə qoy yanağından...

ÜZEYİRİN MƏKTUBU

Eşq yaşımız bilinəndə,
Biz heç nəyik eşq gələndə.
Mən məcnunluq eləyəndə,
Leyla ola bilərsənmi?

Dəliqanlı vaxtımda mən,
Bir aşiqəm, səni sevən.
Sən ey məni məndən edən
Mənim ola bilərsənmi?

Bizi eşqə bələyəmə,
Mövlamıza, “gəl” deyənə.
Mən də sənə gəl deyənəm,
Mənə sarı gələrsənmi?

Dilimdə yox hiylə, kələk,
Mən demirəm daşı dələk.
Eşqimizin qədrin bilək,
Sən də qədir bilərsənmi?

Dilədiyim xoş günündü,
Sənli günlər ömrümündü.
Qismətimiz toy-düyündü,
Sən xoş anlar dilərsənmi?

Sən ey mənim boyu bəstəm,
Gül-çiçəyim, əldə dəstəm.
Sən həkim ol, mən də xəstən,
Əlac ola bilərsənmi?

Sevgi ömrə bir iksirdir,
Ömür sevgisiz kəsirdir.
Dildə sözün ikisidir
Bir “hə” deyə bilərsənmi?

Eşqə düşdün ay Üzeyir,
Qismətindi uğur, xeyir.
Gözəl könlüm gör nə deyir,
Mənə uğur dilərsənmi?

SARI

Yüz fikir dolaşır dəli başımda,
Daşdım aranı dağlara sarı.
Bu könül yarası çətin göz tuta,
Mərhəmət eyləyib bir bağla, sarı.

Yadımdan çıxarma sən, ay bənizim,
Olarsan şahzadə, mən də kənizim.
Şamama dərməyə vermirsən izin,
Əlimi atsam da dağlara sarı.

Hələ cövlan edir könlümün şahı,
Qoymayır işimə bir özüm baxım.
Hələ ki, nikbindir canımda ruhum,
Ömür yağdırsa da dağlara qarı.

Gəlir sorağımız tarix qatından,
Vətən yadigardır şəhid yatandan.
Bir Allah salmasın ömür atından,
Salsa da yıxılım dağlara sarı.

ALLAH BİLƏR

*“Qismətim olanda bir qucum torpaq,
Məni kəndimizə aparın ancaq”
Vəsiyyətimdir.*

Tənələr günlərin sayı qədərdir,
Qırxında öyrənən dedilər mənə.
Əgər öyrənməsəm ömür hədərdir,
Qırxında öyrənsəm min şükür yenə!

“Qırxında öyrənən gorunda çalar”,
Demə, qismətimə çox gecikmişəm.
Bu qırxda ömrümdə ayrı bir çalar,
Çala bilməsəm də çox sevinmişəm.

Tanrım, səcdə qılıb ulu səbrinə,
Hərə ətəyindən öz payın alar.
Biri çala-çala gedər qəbrinə,
Biri də gorunda nə isə çalar...

Hamı qismətinin dalınca qaçır,
Mənim qismətimin izi tanrıda.
Birinə qisməti ömürlük çatır,
Birin qisməti “qalar” yarıda.

Qırxında öyrənən çətin ki, gülər,
Doğrumu, yanlışımı, bilsəm yaxşıdır.
Orda nə çalacam bir Allah bilər,
Burdan çala-çala getsəm yaxşıdır...

ALTMİŞ İLİM

Şükür, bizim bəxtimizə,
Gəlib çıxdı altmış ilim.
Bu ömürün nizamına,
Tanrı baxdı, altmış ilim.

Yoxsa sənə, mənə nə var,
Ötən illər bizi yorar.
Boy verdikcə bu arzular
Ömür axdı, altmış ilim.

Hələ oğul evlənəsi,
Hələ gəlinlər gələsi.
Bizim qarının nəvəsi,
Yola çıxdı, altmış ilim.

...Bu da varmış qismətində,
Nəvə, hərəsi bir tində.
Tez-tez görmək istəsən də,
Yol uzaqdı, altmış ilim.

Həm qohuma, həm yaxına,
Ürəyimdə çox yaxınam.
Haqqın uca dərgahına,
Yol açıqdı, altmış ilim...

68

Bu günü xoş gördük, ay 68,
Bir il salam verdim, indi “sağ oldu”.
Ömrü bəzədiniz necə qəşəng siz,
Demə bu yollarda bizlər yoruldu.

Gözümü tikmişəm 68-ə,
Sən hələ bir günlük qonağımızsan.
Təşəkkür payı var, altmış səkkizə,
Bütöv bir ömürsən, növrağımızsan!

Adi rəqəmlər tək baxılmaz sizə,
Ölçünüz yaşanan ömür boydadır.
Nə qədər yoldaşlıq edəcək bizə,
İncimə, ay səkkiz, söz altıdadır.

Səkkiz inciməsin bu ayrılığa,
Biz, dostu illərə satan deyilik.
Mən də üzülürəm bu ayrılığa,
Bilirəm, onsuz da çatan deyilik...

Dayanma, ay altı, hərəkət elə,
Qatla ömrümüzü sən varaq-varaq.
Görürəm dizində təpər var hələ,
Biz, hansı rəqəmin dalında duraq?

Hələ doymayan var söhbətimizdən,
Hələ ayrılmayın, üşüyərsiniz...

Gəldim

Haçansa ayrılmaq... qismətimizdə,
Bəlkə yerinizi dəyişəsiniz?!

Ruhumuz sonbeşik uzaqdan kiçik,
Hələ arzular var, heç dillənməyib.
Çox şükür bu günə, yaxşı gəlmişik,
Xoş gəldin deyirəm, gileylənməyib.

Bir az qəbahətə varmışıq amma,
Qədər in işinə qarışmaq olmaz.
Şükür etməyinə bir an dayanma,
Olar ki, heç sabah... sabahın olmaz...

ISMARIC...

Dilimə gələndə ən şirin kəlmə,
Salma çək-çevirə, gözəlim indi.
Söz vəslə gələndə vallahi bilməm,
Əlmi gözümündü, göz əlimindi!

Nə zamandır gəlmirik bir araya,
Tutam tellərini bir-bir darayam.
Özün bilirsən ki, qəlbi yarayam,
Olsana məlhəmə, gözəlim indi.

Arayıb axtardım bu işə çözüm,
Neynəyim ölçüyə sığmırsa sözüm.
Sən mindən birisən, ay canım, gözüm,
Saymışam gözəli, gözəli mindi.

Yaşımı bəhanə eləyib sən də,
Məsafə saxlayıb dolandın gendə.
Bu qədər zülmünü az elə sən də,
Dözməyir hicrana göz, əlim, indi.

Əyindən çıxarmaz nazın çuxasın,
Bu nazın sonuna gərək çıxasan.
Hər dəfə əlimdən çəkir yaxasın,
Sayı minnətimin gözələ, mindi.

Əbülfəz doymur ki, çəkəndə nazı,
Qırx ildi sayəndə çəkirəm azı.
Qoy bir evə gəlim, evində azı,
Nə qədər naz desə, gözəlimindi!..

SONRA

Bir Qaraşirinə...

Hələ də umursan sənə inanım,
Dediyin bu qədər yalandan sonra.
Mənim çox sevdiyim o gül fidanım,
Bir naşı əlində solandan sonra.

Sənə söz demişdim, ay qaraşirin,
Demişdim, tutarsan bir gözəl yerin.
Bəhanən bu oldu: “burnun çox iri”,
Nə deyim əlimdə olandan sonra.

Deyirdin, dəstədən qalmısan dala,
Daima ehtiyac olacaq pula.

Gəldim

İndi gör kim öndə, kim qalıb dala,
Toyda nağaranı çalandan sonra.

Dünyaya bənzədin hər işdə-gücdə,
Onun da işləri düz deyil heç də.
Üçdə alacaq yox, verəcək beşdə,
Ümidin çırağı solandan sonra.

Var isə dözümlün, qalıbsa tabın,
Gəl çəkək bu işin hesab-kitabın.
Nə qədər gecikib sənin xitabın
İsrafil surunu çalandan sonra.

Sanma ki, günahı yüklədim sənə,
Bunlar bir cavabdır söylədiyinə.
Doğrunu deyəndə çıxmaz ki, çənə
Dilində həqiqət olandan sonra.

Sən özün kəsirdin bəndi, bərəni,
Sıraya düzürdün yalanlar, yəni.
Bilmirdin, Əbulfəz unudar səni
Səbrinin kasası dolandan sonra.

AYRILIQ

Subay vaxtı çox arzudan danışdıq,
Oğul-uşaq sözü gəldi, qımışdıq.
Nəvə gəlib hesab çəkdi, alışdıq,
Sinəmizə yaman yatır... ayrılıq.

Nəvələri bəlgə edib uşaqlar,
Biz kimik ki, əmri verir o şahlar.
Yaşamağa imkan vermir qoçaqlar,
Sinəmizə yaman yatır... ayrılıq.

Hesab-kitab, üç ay adi normadı,
Qoca vaxtı uzaq yollar yormadı?!
Kim deyər ki, səndən ayrı durmadım,
Sinəmizə yaman yatır... ayrılıq.

Cədvəlimi nəvələrim düzəldir,
Incisəm də, neynəyim ki, gözəldir.
Çox şükür ki, haqq nəzəri bizlədir:
Sinəmizə yaman yatır... ayrılıq.

ZİBİL

Olmuş hadisə

“Zibilə düşmüşəm” zibil atanda,
Eyvanlar altında bir az yaşadım.
Sən zibil atırsan kişi yatanda,
Olandan, qalandan bir az danışdım...

Bizim tərəflərdə qız doğulanda,
Kişilər nur doldu evə deyibdir.
Sənin də o atan siz doğulanda;
“Bu qadın işləri zibilləyibdir”.

Atan yaman düşüb gözündən xanım,
Sən də bu sözündən canını sıxma.

Gəldim

Qorxma ki, çoxalar bu həyəcanım,
Əgər istəmirsən eyvana çıxma.

Müəllim deyiləm dərs verəm ona,
Deyəm ki, yerinə bir az utandım.
Bəxtimə yazılıb, mənim olsana,
Yeriyən “zibili” gördüm, inandım.

Durum qulluğunda can qurtarınca,
Sən bundan ömürlük bir arxayın ol.
Atanın evində “zibil” olunca,
Gəl, bizim evlərdə xanım, xatın ol!

11 APREL 2011

Bu səhər kəndimiz yadıma düşdü,
Ata ölümünün il dönümüydü.
Ay ata, anam da yanına köçdü,
Ağ idi libası, gəlin kimiydi.

Anam bürünmüşdü ağ libasına,
Atamın yanına gəlin tək getdi.
Yol aldı kəndimin qəbristanına
Bizi yetim qoydu, bizi tərk etdi.

Bütün ölənlərin şəkillərində,
Gözlərdə dərin bir kədər yaşayır.
Məşq evi, dünyanın səkilərində,
Nə qədər gedəcək, gələr yaşayır.

Fani olduğunu düşünür hamı,
Nə olsun, dörd əlli yapışır yenə.
Gözlər dediyinin budur anlamı,
Baxıram baş daşı şəkillərinə...

Atamın üzünə təbəssüm qonub,
Anamız yanında məskun olandan.
Sanki o, danışır, bizlərə dönüb,
Muğayət olun siz yerdə qalandan.

“SONUNCU ŞEİRDİ YAZIRAM SƏNƏ”

X. Rəhimbəyliyə

Hər şeir əzabla yazılır, bəlli,
Sözümü sən ayrı bir yerə yozma.
Ürəyin nə istər, yaz bizim elli,
Sən Allah, sonuncu şeiri yazma:

Şeirin sonuna üç nöqtə qoymaq
Davamı olacaq demək deyilmi?
Day güman qalmasın son olmağına,
Son haçan olacaq bir kimsə bilmir.

Bilirsən, yazdığın sinə dağıdır,
Sən damğa basırsan, ürək sızlayır.
Hər sətirin nisgilin bir bayrağıdır,
Yaşayan ağlayır, qanan ağlayır.

Sonuncu şeiri sonraya saxla,
Yazmasan sınımaz ki, sənin qələmin.
Hələlik bu sonun söhbətin bağla,
Alma qarşısını dilə gələnin.

Çalış ilhamını dinlə səy ilə,
SİNƏNDƏ qalanan oddur, ocaqdır.
Sonuncu şeirin ahəngi belə,
Adamın dədəsin yandıracaqdır...

DAŞ

Qulu Ağsəmə

Əlimdə bir kəsək yoxdur,
Çatmışam altmış yaşına.
Çox sevgilər daşa dəydi –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Müvəqqəti bir qonağam
Yada düşməz sorağam
Olsa-olsa boz torpağam –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Məndən əvvəl daşa döndün,
Yaza döndün, qışa döndün.
Neçə-neçə başa dəydin –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Yürd həsrətin çəkəmmirəm,
Bu töhməti tökəmmirəm.

Naqis başa tökülmürəm –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Dözəmmirəm bu qəhərə
Çoxumuz girməz səngərə.
Düşməne daş atsa hələ -
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Səngərlərə gedə bilsək,
Şəhid kimi bitə bilsək!
Düşmən başa daş ələsək –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Ey yurdumun Vətən daşı
Olamadıq bir tən daşa.
Düşmənlərə kəfən daşı –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Ətim, qanım, can yoldaşım
Dərdi kimə bəs danışım?
Öləndə sənsən baş daşım –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Öz yerimi sənə verdim
Öz yerimdə səni gördüm.
Evimdə divara hördüm –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Gəldim

Dağım, daşım, divarımsan
Mənim qeyrət damarımsan
Nə yaxşı ki, sən varımsan –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Nisgilimin saçın yolsam,
Mən bu yurda oğul olsam.
Dönüb qara bir daş olsam –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Sən ey mənim qara daşım,
Dar günümdə yar, yoldaşım.
Salamı almır qardaşım –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Sən tarixim, sən keçmişim,
Yolunda baş itirmişəm,
Qardaşım görməyən işim –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Bunu mənə Qulu dedi:
O, uludan ulu dedi.
Hanı səngər yolu dedi?
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Hər sevdaya bir son qoyan,
Son qoysan da heç doymayan.
Gəl bir adam ol, sən dayan –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Hər bir sevdam tuşun oldu
Dərdim qoşun-qoşun oldu.
Ağarmayan başın oldu –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Tökmədin namərdin qanını,
Dəymədiyin mərdlər hanı?!
Özün bilirsən ünvanı –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Hər sevdaya tuş gəlirsən
Yaz gəlirsən, qış gəlirsən
Deyən yoxdu “nöş” gəlirsən –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Çox bəxtəvər dedim sənə,
Bəxtəvərsən, deyim yenə!
Bir gün gəlib dəydin mənə -
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Allah deyib, tutum səni,
Düşmənlərə atım səni.
Daşım, tanıdım səni –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

Sən dediyin adam itər,
Başı üstə bir daş bitər...
“Bəxtəvər” dediyim yetər –
Bəxtəvər, ay daş, başına!

“QARDAŞLARIM”

*Başqa millətin tərəqqisinə xidmət edən 30
min “qardaşım” var.*

Rəsmi məlumatdır

... Ayağıma badalaqsa
Aramızda ot, alaqsa
Nacinsliyi bir qalaqsa –
Bizə düşmən nə lazımdır.

Əslim, zatım, kökümdürsə
Bir çəkilməz yükümdürsə
Nərim deyil, lökümdürsə -
Bizə düşmən nə lazımdır.

Nisgilimin dadıdırsa
Məni yoldan sapıdırsa
Yad baltanın sapıdırsa –
Bizə düşmən nə lazımdır.

Dərdlərimin sultanıdır
Düşmənimə yol tanıdır
Müslüm deyil, moltanıdır –
Bizə düşmən nə lazımdır.

Bu dünyanın gözün töküb
Yad qızların nazın çəkib
Bir az oğul, qızdan əkib –
Bizə düşmən nə lazımdır.

Inansın kim eşidirsə
Kəfənimiz eynidirsə
Vətənimiz evidirsə -
Bizə düşmən nə lazımdır.

Axı qardaş belə olmaz
Sayı çoxdur, sanbalı az
Bu sözümlü babala yaz –
Bizə düşmən nə lazımdır.

Beldə ağır şələdirsə
Hər addımı tələdirsə
Qardaşlarımız belədirsə -
Bizə düşmən nə lazımdır.

Uğruna göz yaşlarım
Nöqsanların bağışlaram
Qoy doğulsun qardaşlarım –
Bizə düşmən nə lazımdır.

“Qardaşın” nə vecinədi,
Öz işində, gücündədi,
Düşmən evin içindədi –
Bizə düşmən nə lazımdır.

ADSIZ

Mən bir üzüyola, sən bir dil bilməz,
Sən yola gəlməsən üzümüz gülməz.

Gəldim

Bir kitab söz yazıb axı Əbulfəz
Yazıb yollasana aya, naməni.

Məktublar yazmaqdan qurtardı kağız, -
Sənə söz demişdim axı, insafsız.
Ayrı nə söyləsin dilsiz, ağızsız
Hicranın hey çəkir o yana məni.

Durub gözləyirəm məktubun çata,
Ya söz çələngim ol, ya da ki, butam.
Dərib bircə-bircə dəstəsin tutam
Yoxsa salacaqsan ayama, məni!

Aya göndərmirsən, ilinə, göndər,
Ver səmtə üz tutan yelinə, göndər.
Axır aşiqinin külünə göndər,
Çevirə bu yana, o yana məni.

Yaman meyillisən sözə-söhbətə
Kimləri gətirim sənə minnətə?
Bir-iki söz dedim salıb xəlvətə
Sən də ki, salmısan ayana, məni?!

GETDİ

Heyif yollarında qaldığım günə
Gözümün kökü də saraldı getdi.
Mən uca dağlara çox güvənərdim
Ətəyin, zirvəsin qar aldı, getdi.

Gileyə, qiybətə yozma sözümlü
Bir sönmüş ocağın eşmə gözünü
Ay keçmiş “sevgilim” yorma özünü
Deyərlər sevməmiş yoruldu, getdi.

Səndən ayrılmağa sevindim bir az
Sənin kimisinə güvənim olmaz.
Könlüm bir aşiqdir yollarda qalmaz,
Tapıb sevgisini sarıldı, getdi.

Əbülfəz neynəyir sənin kimisin
Bir əldə qarpızın tutdun ikisin...
Ay Allah sənin də evini tiksin
Niyə sevən könlün zar oldu, getdi.

QIRX İLİMİZ

Qırx ildi təbəssüm edirsən mənə,
İnşallah, nəçə il edərsən yenə.
Nə qədər çətinlik var idi, keçdik,
Arayıb həmişə halalı seçdik.
Azadlıq məvhumu yadımdan çıxdı,
Şükür qismətimə, gileyim yoxdu.
Budaqlar şaxəli, yetişib hara,
Üçü də qanaddır xoş arzulara.
Bununçün qədərə boyun əyirəm,
Səninlə qırx ilə bunu deyirəm:
Mən səndən razıyam, Allah da olsun,
Şərikli nə varsa Allah qorusun!

Gəldim

Neyləyim, nazının bir köləsiyəm,
Həmişə yanına mən gələsiyəm.
Təbrik tanrımızın verdiyi günə,
Təbrik qoşalığın qırx illiyinə.
...Ancaq, son illəri, bu son üç aylar,
Ürəyim həmişə səni arzular...
Canları sağ olsun nəvələrinin,
Qoymur ləzzətini çəkəm qırx ilin!

QOŞMA

Boya verir həsrətimin çələngi,
İzin vermir ürək dolu güləm mən.
Qaldırammır həsrət dolu səhəngi,
Boğazından vüsəl dolu gül əmən.

Aman həsrət, könlüm evin yıxdın da
Aralıdan ikrah ilə baxdın da.
Yaşımıza yaraşmayan vaxtında
Niyə gedim ayrı yolu gülə mən?

Çiçəklərim boy veribdir uzaqda,
Yanıdayam hər istidə, sazaqda.
Ay Əbülfəz, ömür quran tuzaqda
Əldən çıxıb ağız dolu gül əmmən...

NAR

Yanağında ömür boyu olmalar,
Damağımız şirə dadar, dadanar.
Xəstələrin armud istər, sağalmaz
Dada yetməz innən belə dada, nar.

Armud uman xəstə vardı, “toxdadı”,
Payız gəlsə təzə meyvə vaxtıdı.
Hər sevənə dəli demək, saxtadı,
Aşıqlər ki, belə sözdən dad anar.

Istəsən də andım olmaz Qurana,
Könlüm istər vüsəl dada, barına.
Vaxtı gələr, bağlar düşər barına,
Sulanacaq yenə gələr dada nar.

Yuxarıda üçcə kəlmə demisən,
Bir mətləbi neçə kəlmə-kəlmə sən.
Vaxtı keçər, zayın çıxar, gözləsən,
Bu Əbülfəz, yaxşı sözdən dad anar.

GÖZƏLƏ

Alın tərım qaş tutaydı,
Kipriklərim yaş tutaydı.
Tərlədəydim, yaş tutaydım,
Qoynundakı narı, gözəl.

Yarım əsr yaşımızdı,
Girov desən başımızdı,
Bu qatdığın başımızdı,
Hər gün gecə yarı gözəl.

Çağırmadan hay verəydin,
Busələri say verəydin.
Qurtarmaz ki, pay verəydin,
Əbülfəzə, barı gözəl.

BİZƏ

Ay eşqimin dan ulduzu,
Ay bəxtimin ilk arzusu.
Ürəyimin pıçılısı,
Çatmaz sənə, çatmaz sənə.

Sən dərdimi bilə-bilə,
Əridirsən gülə-gülə.
Gəl, qoymayaq həsrət gülə,
Yalqız mənə, yalqız sənə.

Mənim gözüüm baxdı sizə,
Elçilərım axdı sizə.
Bəs, düşməsin bəxtimizə,
Ulduz mənə, ulduz sənə.

Sevəninki bu dünyadı,
Arzuma adın anadı.

Gəl unudaq bu inadı,
Qız, sən mənə, qız, mən sənə.

Bu arzumu buz eləmə,
Qoyma, sınar, təzələməm.
Həsret qalsam gözələ mən
Yazıq mənə, yazıq sənə...

DÜNYADA

Bizlər dünyaya təşnədi,
Dünya, nağıldı, heç nədi.
“Namərdin atı kişnədi –
Mərdlər qaldı pay-piyada”.

Adam baxır tamsılanır,
Hər birimiz tam sılanır.
Nə verirsə hamsın alır –
Dərdim yoxdu day dünyada.

Özü boyda şirin yuxu,
Şirin olmur amma çoxu.
Getdi gələnlərin çoxu –
Kim qalıbdı tay dünyada.

Nizamına iradım yox,
Çox sirrini aradım, çox...
Fələk qarı, Əbülfəz, qorx,
Tutar sənə toy dünyada.

EHTİMAL

Dönsə biz tərəfə yol gözlədiyim,
Day bizə rahatlıq, nə bundan sonra.
Nazı boydan uca, niyə gizlədim,
Çəkdikcə uzanar bilirsən hara?

“Çək dedilər, dərdin çoxsa”, azalsın,
Ha çəkirəm, azalana oxşamır.
Naz gölünün ürcah olub sonası,
Heç halımı, aylar olur yoxlamır.

Demirəm ki, üzülürəm nazından,
Məşqulatdı, ömür boyu elərik.
Ömür qalıb üç-beş ili, azından,
Bu qismətə qail olub... ölərik.

DÜNYA

Şah eləyər bir düşüyü,
Şirə döndərir pişiyi.
Nə çoxmuş dəlmə-deşiyi,
Pazı çalır çüy yerinə.

Mətahına təşnə mənəm,
Çıxma deyir ilgəyimdən.
Ovutmayır heç nə ilən –
Hər çalğısı züyy yerinə

Çal-çağırı çaş-baş edər,
Bir gəlindir, göz-qaş edər.
Axır bizi çıxdaş edər
Sonda silər zay yerinə.

Min sirdir, min bir qurğudur
Hünərin var qaçıb qurtul.
Kəmənd atıb bir-bir tutur –
Minib çapır day yerinə.

...Dünya köhnə, dünya təzə,
Gəlmiş ikən dedim gəzəm.
Üz vermədi Əbülfəzə
Sayılmadıq bəy yerinə.

HALIMIZ

Deməli bir söz var idi,
Çaşıb dedim annamaza.
Mən bilsəydim heç deməzdim,
İmansıza, inanmaza.

Azadlıqdır mənim qəsdim,
Hərdən əyilsə də şəstim.
Qətlimi gözləyir “dostum”,
Gəlib dursun son namaza.

Min illərdi tarix açdıq,
Öldük, bitdik, çiçək açdıq.

Gəldim

Tərsalarla qucaqlaşdıq
Göz-qaş etdi annəmizə.

Fikirləri haçaladıq,
Haçaladıq, parçaladıq...
Yerimizdə qurcalandıq
Nədir batan yanımıza?

Yazan bizə səbir yazıb
Şeş-beş deyil, dü-bir yazıb
Dədəmizə qəbir qazıb
Heykəl qoyduq qanımıza.

İllər ötüb, ömür yarı,
Ələndi saçların qarı.
Yurdumuz “Odlar diyarı”
İsti keçmir canımıza.

Bir söz idi, dedim burda,
Azadlığı yerik qurda.
Qayıdanda perik yurda,
Torpaq sürtək alnımıza.

Yurd yerləri alınacaq,
Didərginlər qayıdacaq...
Toylarımız çalınacaq
İnanırsan yalanımıza?

NƏNƏM EYYYH...

Yurdu verdin yad ellərdən gələnə,
Ana sözü gələmmədi dilinə.
Evimizi miras qoydun “gəlinə”,
Nənəm eyyyh...

Meydan sular haramzada, saxtalar,
Xanım qəddin əyib yerə soxdular.
Ağ gününün axırına çıxdılar,
Nənəm eyyyh...

Halal, haram, ya gələndən, gedəndən,
Hamısını qamarlayıb düdəmən.
Bizə bir şey qalmayıbmı dədəmdən,
Nənəm eyyyh...

Dibi yoxmuş gilə dolu səbət,ın,
Hey talanır, yağmalanır sərvətin.
Lazım gəlib yuya bilmir töhmətin,
Nənəm eyyyh...

Niyə dinsin evimizdə yad ağa,
Axı bunun bir həddi, var, qadağa.
Oğulların haçan durar qabağa,
Nənəm eyyyh...

Yolun kəsib doğmaların, ögeyin,
Qoca atın, yabısıdır bədöyün.

Gəldim

Oğulların ac-yalavac, lələyün,
Nənəm eyyyh...

Ögey-dogma oğul fərqi bilməzəm,
Əmcəyinə dağ basana dinməzəm.
Heç doyunca, ürək dolu gülməzəm.
Nənəm eyyyh...

11 MART DÜŞÜNCƏLƏRİ

*Anamız yanına köç edəndən
bəri başdaşı şəklində atamın
üzünə təbəssüm qonub*

Gələrdin anamın yuxularına,
Yaman darıxmışam arvad, deyərdin.
Madam darıxırsan, gəlim yanına,
-Yox, gəlmə, duaçım azalar birdən.

Duaçın yanında uyuyur qağa,
Qarışıb yanında canı torpağa.
Üzündə təbəssüm, canım sadağa,
Baş daşı şəklində bu baxmağına!

Əmilər yanında, babalar orda,
Çatmayan yanında xanımın idi.
Sən bizdən narahat olma heç orda,
Sənsiz dağılanım xaniman idi.

Hər şeyin sonu var, sonu nəhayət,
Yanına köçümüz anadan başlar.
Gələcək yanına geniş bir heyət,
Qoy bizə təbəssüm eləsin daşlar.

Ruhunuz narahat olmasın orda,
Şəklində daimi qalsın təbəssüm.
Evində böyüdüm mən buralarda,
Yanında bir qəbir bəsimdir, bəsim!..

YAŞAYIR

Qismətində hər bir kəsin bir ömür,
Əvvəlindən sona varan yaşayır.
Hesabı var bircə udum havanın,
Su qurtumun dadıb udan yaşayır.

Bu dünyanın kimsə bilməz axırın,
Gəl açmayaq bir də bunun paxırın...
Biri var dünyadan bir baş çıxaran,
Biri də var neçə nadan yaşayır.

Belədirsə uca haqqın tədbiri,
Ay Əbülfəz, sipər elə səbiri.
Cənnət uman biri vardır, o biri,
Cəhənnəmin narın dadan yaşayır...

OLAN-QALANIM...

Ömrün yoxuşuna çatıb dayandım,
Onda gördüm dizlərimdə təpər yox.
Ayaq açdı həsrətimin inadı,
Gələr oldu, qalar oldu, gedər yox!

Başı qatdı arvad uşaq qayğısı,
Ehtiyaclar badalaqdır yıxası.
İstəyirdim saç-saqqalım ağarsın,
Payız gəldi, qışım gəldi, bahar yox.

Tuş olmuşam öz evimdə qınağa,
Damla sevinc qona bilmir yanağa.
İllər məni hələ çəkir sınağa,
Xoş gün getdi, sevinc getdi, qəhər yox.

Sanırdım ki, külək mənəm, meh mənəm,
Dənizlərdə açılacaq yelkənim.
Ümid ilə bəslədiyim köhlənim,
Axsaq oldu, çolaq oldu, kəhər yox.

Şeş istədim, zərdən mənə yek gəldi,
El sərvəti, el boynuna yük gəldi.
Düşmənlərim öz evimdə yekəldi,
Çəpik çaldım, çirtma vurdum, zəfər yox.

İllərimin sayı keçdi əllini,
Sevinc ilə qarşıladım gələni.

Gəlir-çıxar hesabı mən biləni –
Fayda azdı, xeyir azdı, bəhər yox.

Deyirdin ki, kamilləşib yaşaram,
Diqqətliyəm, yolda çətin çaşaram.
Mən günləri bir-birimə qoşaram,
Axşam oldu, gecə oldu, səhər yox.

Yola saldım ömrün-günün əllisin,
Günlərimin çiçəklisin, güllüsün.
Gözləyirdim altmışın da gəlməsin,
Ziyan boldu, xələl boldu, bəhər yox.

Nadanlarla, əyrilərlə qolboyun,
Sardı bizi həyat adlı bir oyun.
Hələ yoxdu halımızı bir duyan,
Fağır çoxdu, sağır çoxdu, kəbir yox.

Durmamışam başqasının qəsdinə,
Üz vermədim saxtaların dostuna.
Nəzər saldım bəslədiyim bostana,
Alaq boldu, çayır boldu, bəhər yox.

Tanrıya şükürdü mənim dilimdə,
Mürəkkəb qurumaz bu qələməmdə.
Ürcahımda, miniklərin belində,
Çulu vardır, palan vardır, yəhər yox.

Gəldim

Tay-tuşlarım nəvələrə “bəy” deyir,
Bizim arvad bircə nəvə diləyir.
Uşaq-mənə, mən-uşağa, gileydir,
Ay Əbülfəz, hələ səndən xəbər yox...

“OLAN-QALANIM” ŞEİRİNƏ RAMİZ İSMAYILIN CAVABI

Dərdin dərin, qəmin şirin Əbülfəz,
Dərddən şirin, qəmdən əziz bəhər yox.
Nə sərvət gəz, nə şöhrət gəz, nə fərəh,
Şair üçün dərddən uca zəfər yox!

Sındırammaz qüssə, kədər şairi,
Öldürəmməz qəza-qədər şairi,
Nadan əli boğar, didər şairi,
Söz ovudar, köz yandırar, kədər yox!

Əhlikefə dünya elə kef olub,
Bəxtikəmlər diri-diri məhv olub,
Bu dünyaya gəlişi də səhv olub,
Gedişindən ziyan gəlməz, zərər yox!

Yelkənimi atıb-tutdu dalğalar,
Lövbərimdə pas bağlayıb halqalar,
Çay qarışar, sular axar, sal qalar,
Kür inləyər, Araz ağlar, Xəzər yox!

Çiling-ağac oynamışam fələklə,
Həmdəm oldum bir düzəlməz diləklə,
Külə dönüb sovrulmuşam küləklə,
Hələ məndən səs-səmir yox, xəbər yox!

Taleyimi sınamışam çox işdə,
Yolum üstə eniş də var, yoxuş da,
Arılarım beçə vermir koğuşda,
Budaq quru, yarpaq sarı, bəhər yox!

Ağca maya nərildəyib nər olmaz,
Əsli yoxsa hər kişidən ər olmaz,
Misgər zərgər olar, misdən zər olmaz,
Zər qədrini zərgər bilər, misgər yox!

Bahar ötüb, payız gedib, qış keçib,
Vaxtlı-vaxtsız ömür bitib, yaş keçib,
Ha deyirəm, hansı günüm xoş keçib,
Olan-olub, keçən keçib, zərər yox!

Yaşdan gileylənmə, nə fərqi yaşın,
Vədəsiz dən düşüb, ağarıb başın,
Başına kül olub kasıb qardaşın,
Sözlərində hikmət olar, kəsər yox!

Kənddən köçüb yürd seçəli şəhəri,
Unutmuşam dan ulduzlu səhəri,
Çidarlayıb buraxmışam kəhəri,
Çul cırılıb, palan baha, yəhər yox!

Gəldim

Unut dərdi, qəm-kədəri əz daha,
Bu dünyanı şaxlı dolan, göz daha,
Yoxsulluqdu doqquzbaşı əjdaha,
Bundan qorxunc, bundan iyrənc zəhər yox!

Qəm qovuşar, qəm gətirər qəm üstə,
Mizrab vurdum sızıldayan sim üstə,
Pərvanə tək alışıram şam üstə,
Ramiz yanır, şam tükənir, qəhər yox!

15.01.2007

Sərbəstlər

ATAMA

Bir xatirə işığıdır adın
Ömrün üzündə.
Adımın üstündə
Bir yelkən kimidir
Həyat dənizində...

ANAMIN VƏSİYYƏTİ

Məzarımı ağ bəzəyin dedin,
Son gəlinlik paltarım olsun deyə.
Atanızın yanına gedirəm
Son və əbədi görüşməyə.

ÖZÜMƏ

Yetim uşaqlar kimidir
Ahıl yaşlarında
Tənha yaşayan kişilər
Qulluğunda xanımı,
Qızı
Gəlini dayanan
Tay-tuşların görəndə “kiçilər”...

EYNİLİK

Ürəyim də, cibim də
Eynidir müdam.
İlişib qalmayıb
Birində bir manat,
Birində bir adam...

AĞIL VƏ ÜRƏK

Ürəyim qan ağlayanda,
Ağlım qolundan tutmadı...
Ürəyim –
Həmişə mənimlədi,
Ağlım –
Hərdəmxəyaldı.

BƏXTİYAR

Belədir
Dərgahdan gələn bir qərar:
Birinə ağılyardı,
Birinə ürəyi,
Birinə bəxti yar.
Hər üçündə kəsad varsa
Nəyə söykənək biz,
Söyləsənə bəxtiyar!

HEYİF

Heyifim gəlir
İki qadın tanışımın
Birinə,
O birinin də
ərinə...

QARIMIŞ BƏXTİM

Kəndimizdəki qızların
Yarımışları öz bəxtləridir,
Qarımışları –
Mənim.

UNUTQAN

Gördüm adamlığını
Adam saydığım adamın.
Tutduğu hesab-kitab dəftərində
Nə ölümlərin gor sayında,
Nə dirilərin gur sayında,
Tapa bilmirəm
Adımı...

SEVINƏNLƏR

Ömrün-günün bu çağında
Qardaşımın həbsinə
Anamın dəfninə
Sevinənlər tapıldı –
Ocağımın başında.

Dost güdazına gedən var,
Düşmən güdazına gedən də var
Aramızda.
Allah,
Qardaş güdazından qorusun,
Çünki istəyən var
Aramızda.

Sənə
Kar eləmir mənsizliyin.
Mən də

Gəldim

Dadını yaxşı bilirəm –
Səninlə
Sənsizliyin...

Kökümüz,
Daha bir qəbir dərinliyində
İşlədi ana torpağa,
Atam,
Nəslimizin budağından qopub
Dönəndə yarpağa...

Rəhmət diləyərək
Haqq evinə yolladıq
Qağamı.
Haqq evi abad olsun
Qağamın...

Məni görəndə
Yolunu dəyişən
Qohum, dostlarım var.
Onları görəndə
Səmtini dəyişməz
Ayağımın altındakı
Bu mübarək yollar...

Qarşıma şərt qoyub,
Ya o, ya mən
Deyən qadın.
Mən onu deyəcəm –

Çünki sən öz yerini
Tanımadın!

Qapını çırpıb gedəndə
Özünün də tərk edildiyini unutma.
Ağlına belə gəlməsin ki,
Sənsiz qalanda
Keçinə bilməyəcəyim...
Yenə başlar
Otuz il əvvəl sona varmış olan
sənsizliyim.

Ömürdən, gündən
Gündə bir az
Itirə-itirə yüngülləşərək,
Mən arsız,
Qərarsız,
Elə addımlaram –
Ömür yuxarı!

Heyifim gəlmir,
sənsiz keçən gecəyə...
doyunca işləyirəm
yazıları bitirim deyə.
Sənli gecələrdə
sənin nazınla
doyunca oynayım deyə!

Gəldim

Bir tabut ağırlığındadır
Ata xoşbəxtliyi ilə
Oğul bədbəxtliyinin
Fərqi...

Özünü gözə gətirmə kasıb,
Adam var qulaq şəkləyir
İtini “gümüş” çağıranda sən.

Nisgilimizin şahı kimi
Səni ana torpağa gömdük
Yaşa dolub
Böyüdüyümüz kimi
Qəbristanda da
Bir qəbir... böyüdük.

MƏMLƏKƏT

O vaxt
İtirdiyimiz papağın üstündə
Çoxlu tozu var, tarixin.
Papağımı tapan kimi,
Hakimli, müxalifli hamısının
Başına papaqla vurub
Tozunu çırpacam papağımın.
Sonra atacam su qovuşana
Araz-
Günahımızı yusun
Kür-

Babalımızı
Köhnə kişilər kimi
Başımıza qoya bilək
Papağımızı!

İKİ QADININ “SÖHBƏTİ”

Yatağından
əli boş yola saldığın
müəllimin təbəssümü
hər ikimizə bəs edirsə
sən kimi kimə qısqanıb
sən kimi qınadın,
hörmətli xanım qadın?!
Hərəmizin öz yeri var
Onun həyatında:
Mən –
Ürəyindəyəm,
Sən –
Yanında....

“Qısa mətləblər”

OLUR:

Ərindən boşanan namus çələngi,
Arvadı itirən eşqin nəhəngi.
Ekran bəzəyinə dönəni də var,
Hər necə baxsan da ikrah doğurar.

Gəldim

Heyif ki, adını anmışam sənin,
Silimmi dəftərdən, silimmi səni?
Sən mələk donunda çıxdın qarşıma,
Bilimmi bir iblis, bilimmi səni?

Nə gizlədim, bu belədir
Ömür boyu gileylidir.
Ayaqlarım yorğanımdan
Yorğanım da ayağımdan.

Kasıb üçün qısırdır
Biz qul olan qanunlar.
Ancaq imkanlı üçün
Hər nə desən doğurar?!

Dəli könül, bir sevdalı yaşın var,
Deyirdin ki, bir ağrımaz başın var.
Hey deyərlər gözün üstə qaşın var,
Dəli könül, bu mənəvi zərbələr,
Söylə görüm, heç qəlbinə zərb elər?

HƏDİSDİR

Dörd şey var, dörd şeydən çətin ki, doya:
-Biri, ana torpaq, təşnədir suya,
-Kim görüb doymağı hey baxan gözdən.
-Alim, elm acıdır, soruşun bizdən
Təbəssüm edəcək bunu eşidən,
-Biri də qadındır, doymaz kişidən.

Nədir o qısqanlıq deyilən kəlmə,
Arvadın yadına meymun salırıq.
Onun corabında süzülər ilmə,
Durub evimizə qırğın salırıq.

Günah bizdə, soyumuzun boyunca,
Düşmən susar qanımızdan doyunca.
Biz hələ də qılınca əl atmırıq,
Itin, qurdun əlindəyik – oyuncaq.

Ey gözünü ona, buna dirəyən,
Hərəminizin can borcu var, verəyin.
Belə deyil? Onda bir az gözləyin,
Gözləyin ki, nənəm oğul doğacaq...

Onların kilsəsi icazə verib,
Millətin naminə, qadın irəli!
Bizim başbilənlər başın itirib,
Sonyalarda açıq duvaq görəli...

Gözləyirik, bəlkə xəbər gələcək,
Hayların siğəlik gəlin-qızından.
Bu millət çoxlumu zillət çəkəcək
Qeyrət damarının varikozundan?!

Mənim ölməyimin keçir zamanı,
Atəşkəs, beləcə sözdü, deyirik.
Düşmən ləkələyir qeyrət donunu,
Tozunu çıparaq yenə geyirik...

Gəldim

Sən lazımı neynirsən, xatırlasan Cavadı,
Millət səndən umduğu bu suala cavabdı...

Nağdını dəfn elədik,
Gözlər qalıb nisyədə.
Biz lazımı gözlərik,
O, əyləşib kilsədə.

Baxdım yarım düjün cavan oğlana,
Bir candan ayrılıb can olmağına.
Qardaşım üzünü çevirir məndən,
Çiy südün söhbəti deyərlər buna.

Yaman azalıbdı məktub oxuyan,
Vərəqlər kif basır indi rəflərdə
Heç məktub yazan da qalmayıb axı,
Rəhmətə gedəndən Mirzə Səfər də.

Qardaşım, sahib ol kamil imana,
Bu iman bir qüvvət olar qoluna!

Tərsalar çox görüb bunun faydasın,
Oxuyan dilinin alım qadasın.

Ağzına gələn gedib deyəcək,
Vaxtsız gələn qonaq açar paxır.
Bəlkə Qurbanəli qonaq gələcək,
Gedim hazırlayım mən də axuru!

Doğmalar doyunca saymır dirimi,
Yaddan inciməyin, söylə, yerimi?!

Türkün adı gələndə,
Ulduza it hürüşür.
Bu görməzdən gəlmədir
Yoxsa, səlib yürüşü?!

ANAMIN BAŞ DAŞINA

Bütün ölənlərə salam söylədik,
Sizlərə tanrıdan mərhəmət olsun.
Ay ana, cismini torpağa verdik,
Ruhun da göylərə əmanət olsun!

L. N. TOLSTOY:

Dedi ki, yerinə düşməz bu üçlük
Biz, kəlam anlayıb düz yolu seçdik.

Mən köhnə kişiyəm, əməlli-başdı,
Əməlim boy verib başımdan aşdı.
O ki, qaldı başa verilən qiymət,
İnşallah, onu da alaram əlbət.

Mən o mən deyiləm, yaş, başqa yaşdı,
Geridə qalanım altmış yeddi il.
Bunu, gününəcən hesablamışdım,
Qarşıdan gələnim heç bəlli deyil...

Sən özün bilirsən, üşüyənəm mən,
Yol çəkən yerlərə qapaq çək sən də.
Gəlsən məzarımın üstünə hərdən,
Üstümə bir ovuc torpaq tök sən də.

Haqqı halal elədim
Mən ummuram haqqımı...
Haqqa əvəzlər ummaq,
Bir oğulun haqqımı?

ORFOQRAFIYA LÜĞƏTİNDƏ SÖZ OYNADANLARA

Şah dilim, şəkkərim üstə lafın, nifrin, yağır,
Ey mənsubi-millisi naməlum, nankor dılğır!..

Otuz ilə sağalmırsa bir dərdim,
Demək ocaq başındadır namərdim!

AYRIM TAĞIDAN

Xub yatmışıq, ayılmaq,
Atam, çətin məsələ.
Bizdən eşşək olacaq
Adam... çətin məsələ.

MİRZƏ CƏLİLƏ

Yol gedəcək karvanın,
Bu itlərin qoy hürsün.
İskəndərə demişəm,
Cəmdəklərə tüpürsün.

ASİF RÜSTƏMLİ ÜÇÜN

Bircə arzumuz var, doğum günündə,
Başın uca olsun elm aləmində!

Yemə yad süfrənin sən qırıqların,
Kimdir bu yar deyə yarındıqların?

Sözü qəribliyə salma sevgilim,
Bir sözdü demişəm, deməmiş olum.
Dilini, dodağı tamarzı vaxtı,
Mən yeyim demişəm, yeməmiş olum.

Düşmən səngərdə gəzir, belləri də əyilmiş,
Çox müdrik bir kələmdır, siyasilər söyləmiş.

Özümdən gedərəm, getmə gözümdən,
Sən mənim ömrümün bir naxışısan.
Başqası doymayır mənim sözümdən,
Sevdiyim deyir ki, çox danışırısan!

Gəldim

Dinlə təmənnamı, eşit sözümlü,
A mənim sevdiiyim, a gözəl yarım.
O mərmər sinəni, o ay üzünü,
Nə gözəl sığallar bu göz, əl, yarım!

MƏHƏMMƏDİN AT OYNATMAĞINA

Bilirəm ki, varındı
Səndə həvəs şahmata.
Ürgələri minginən
Çata bilincə ata.
Çoxlu şahlar mat elə,
Yaşadığın həyatda.
Həyat qədər maraqlı
Şahmat da bir həyatdı.

BAKİRƏ

A, Bakir nisgillər boy verən zaman,
Sarır ruhmuzu dəli bir güman.
Ata yadigarı “dəli” bir qardaş
Olsaydı yanımda, olaydı ey kaş!
Deyirəm tamamən əlli yeddinin
Yarısı təməli olub nisgilin...

Yaylıq baş üçündür, sən çıx yolumdan,
Demədik ayaqlar altına atma?
Sən nəyi umursan axı yadlardan,
Oğlunu örpəyə, yaylığa satma.

Papağa qeyrət deyib qoyan zaman başına,
Onu toza batırma, qoyma başın qaşına.
Qeyrət qeyri ət olur, üstünü toz basanda,
Kimin başı qaşınar, sözə qulaq asanda?

Vəsiyyət etməyə dəyməz, sevgilim,
Sağ vaxtı dediyim sinənə yatmır.
Yoluna min arzu əkmişdim, gülüm,
Bir çoxu boy verib ərsəyə çatmır...

Nə olsun ətdəndir, səmtə əyilir,
Bu yazıq dilləri niyə yormuşuq?
Armen müharibə elan eləyir,
Bizlər münaqişə deyib durmuşuq...

Gərdən Allah sözünü,
Çıxaranda nə qalır?
Buna cavab nə lazım,
Adam Allahsız olur!

Gəldi bu on iki ayın sultanı,
Ruhun və bədəninin odur dərmanı.

Yadlar üçün genəlib, məsləhətli donumuz,
Yanı açıq qalacaq, deyən bizim sonumuz...

Övlada mən nəyi dilədim, Allah,
Lütfünlə həmişə o başa gəldi.

Gəldim

Hicrətdə savab var, yoxdur bir günah,
Xoşbəxt olmaları nə xoşa gəldi.

Mənim də yanıma ilham pərisi,
Yoldaşım yatanda, oğurluq gəlir.
Deyir ki, Əbülfəz dərviş birisi,
Şeir məclisindən qovulub gəlir.

Mənəviyyat çürüyüb ayaq alta düşüncə,
Səndə hansı fikir var, səndə hansı düşüncə?!

MİLLƏTİN:

Şərəf namusuna ləkə salana,
Nə lazım məhkəmə, ya da istintaq.
Şərəfsiz sözünü yazıb alnına,
Başın dar ağacı yaxasına tax!

Şairlər duranda bəhs ilə bəhsə,
Mənim də ağılıma bu gəldi nəysə.
Birinin bəxtində ilhamə qarı,
Birinin bəxtində ilham pərisi...

EY UCA!

Bir şey tanımıram nə dünən, bu gün,
Sənin söylədiyin şeylərdən üstün!

PUL...

Səni çox sevənlərə oynayır gözün, qaşın,
Səni sevə bilmədim, gördüm çoxdu oynaşın...

Bayquş tutdu bülbul yatan beşiyi,
Keşikçi dağ, çəkəmmədik keşiyi.
Keşiş bizim əldən alır tufəngi,
Bizim molla ələngidir, ələngi...

Döyüş alnımıza yazılıb dedik,
Silib alnımızı təmizlədilər.
Doğrudur, sonralar sülhü istədik,
Top ilə, tufənglə məhmizlədilər.

Sülh ilə alınar evlilik işi,
Ona da hərdənbir zor lazım olur.
Kimlər ki, tərk edər gözəl vərdişi,
Başının gülləsi, gor lazım olur.

NƏNƏMƏ

Ögey-doğmalıda nədir niyyətin,
Hərənin bir ruzi, yeyəcəyi var.
Birin ağzında bütöv bədənin,
Birində qurumuş bir əmcəyin var...

NƏ DEYİM...

Evdəki qeyri gəlin, sevgin azdır Vətənə,
Durmusan pişvazına yad gələn, yad gedənə.
Bülbülün dilindən, vardır qovurmanı yeyən,
Hesab çəkən var, arpa cadından küt gedənə...

Ay ana, nə çoxmuş namərd oğulun,
Yenə istəyirsən onun sağlığın.
Basıb evimizi abırsız qonaq,
Gəlsənə bir deyək, durun dağılın!

Keçən yol demişdim, səsin gəlmədi,
Səndən xahişimiz bircə kəlmədi:
Arada imkan et, bir kişi də doğ,
Doğduğun oğullar... kara gəlmədi!

PUL

Xeyli önəm daşıyır, bu pul-para dünyada,
Birində cibdə olur, bir çoxunda rəyada.

Deyirlər bu xalqla düşmən deyilik,
Təzə söz tapıbdı, köhnə yeznələr.
Düşmən itirmişik, tapa bilmirik,
Bəlkə siz deyəsiz, düşmən gəzənlər?!

Qərək yaxşı şey deyil
Haqqı tapdar, eləmi?

Allah qələm eləsin,
Qərəz yazan qələmi!

ANAMA

İki ildir bu dünyadan köçmüşən,
İki ildir haqq yolunu seçmişən.
Ruhumuza təskin idin bir zaman
Gözümüzdə qurumayan çeşməsən!

Sözdü ki, verdin, olasan həmdərd, gözəlim,
Həm fərəh verdin bizə sən, həm dərd, gözəlim.
Naz eylə dedik, anla ki, məna məcazi,
Sən də qoysana, nazına sərhəd, gözəlim!

Bütün oğullarına, eyni baxar analar,
Sadəcə biri ögey, biri doğma sanılar...

Beş on nəfər mərd kişi var, tanırdım,
At döşü elədi namərd atlılar.
Cismə nəzarəti mən anlayırdım,
Axırda ruhuma kəmənd atdılar...

TƏKLIYIN VƏ BEŞLIYIN HESABI

Çox sözü demirəm ayıbdır deyə,
Bilirəm, qardaşım, meylin var meyə.
Təkliyə konfet al, bir çay içərsən,
Beşliyə, taparsan bir tay, içərsən!..

Biz cavan vaxtında ailə qurduq,
Bu həsrət, bu hicran olsun o yanlıq.
Səni ora çəkir, məni də bura,
Bu qoca vaxtında yenə tənhalıq...

Tükəzban neynəsin evdə qalanda,
Bəxti açılmadı ucbatımızdan.
Biz bəxti aradıq tində, dalanda,
Tərsinə döl tutduq barışnalardan...

Elə-belə baxanda var hamının bədəni,
Birinə hakimdi ruh, digərinə gödəni...

AİDA ADIGÖZƏL XANIMA

Mənimlə görüşə gözündə eynək,
İmzalı kitablar əlində gəldin.
Dost belə gəlibdir, nə deyək, neynək,
Şirin kəlmələrin dilində gəldin.

Qarşında əyləşən bir dost kişidir,
Az qalıb haqlasın, yaş yetmişidir.
Onsuz da qulağın ağır eşidir,
“Sükutun səsi”nin selində gəldin.

İLHAM ƏNVƏROĞLUNA

Gün doğdu bəxtinə, çıl-çıraq olsun,
Xoş sədan gəldikcə üzün ağ olsun.
Atanın adına layiq bir oğul,
Daim səndən gələn xoş soraq olsun!

Bir çoxları öyünür, mən də şairəm deyə,
Bu Allahdan gəlmədir, kökü bağlıdır göyə.
Dilimizi sevərək, yazı yaza bilənlər,
Şair olmasalar da, şeir yaza bilərlər!

Bir-birinə dəstək olan əcnəbi,
Bizdə təhqir bir-birini, el dəbi.

Biz qürbət deyirik uzaq ellərə,
Tez-tez yada salıb bu darıxmağı.
Ey vətən! Qoynundan uzaq düşmərim,
Burada bir zərrəm boy verir axı!

Bəxti yorğa birinin yatan zaman yalına,
Doğmalar yaddan çıxır, yanammırıq halına.

Bizə nə lazımdı mücərrəd vicdan
Bizə lazım beş-on manat nağddan.

Əbülfəz inciməz, doğmadır deyə,
Neçə ümidimi sovurdun göyə.

Gəldim

Haqsızlıq ağaclar kimi böyüyür,
Alıb kölgəsinə haqlını əyir...

Sizdə namus ölçüsü doxsan-altmış-altmışa,
Lap az qala dünyanın yarısıynan yatmışa.

Kimdən bir məsləhət umdum dünyada
Məni bir ağılsız saymaqda o da.

Nazından əl şəkə bilmir gözəlim,
Qələndər payımı vermir, düzəlim.

Kim ki, umdu təmənnə,
O dost deyil, tam anna!

Zahid adlı dostuma, dedim sınaq meydanı,
Dostluğu tərək elədi, sandı dedim hədəyanı...

Sən məni qınama gözəl sevgilim,
Adam var, mənim də yanımda heçdi.
Vaxtı eşqə ayır, bir də sevgiyə,
Bir də görəcəksən ömürdü, keçdi.

Ayağından öpməli ağ olanda üzünə,
Onu tapşır Allaha, burax çölün düzünə.

Olur peyda arada bir neçə eşşək,
Olmasın şübhən buna, məhz budur gerçək!

Gəldim ki, görəm sizi evinizdə,
Gördüm darıxır sizinçün eviniz də!

Əgər istəyirsən sülhü, salahı,
Sən cəngə hazır ol, budur agahı.

Gəlməz bizə ki, gəlsə bu şəhrə əmimiz ya dayımız,
Bilməm, bizmi çıxmışq yaddan, ya bizim
ünvanımız?!

Kim necə istəyirsə dediyimi anlasın,
Varmı elə bir adam, gedişatı qanmasın?
Mən çoxdan inanmıram BMT-yə, ATƏT-ə,
Deyir yurddan xeyli kəs, tullagınən, at itə!?

Bizdən yurdu umanlar bildilər nə lazımdır,
Bizim də baş bilənlər verdilər nə lazımdır.

M. İBRAHİMOV ÜÇÜN

Sən yeganə Məcnunsan, çevrəndə bu qədər Leyli,
Sən hansından razısan, hansı səndən gileyli?

Sən nə deyirsən Azərim, Armenə ağ olmaq olar,
Armenə ağ olan kimsə, özü də bir axmaq olar?!
S. A. Armen dünya evində çoxumuzun qaynıdır,
Biz ağ olsaq üzünə, arvad üzə qayıdır...

Gəldim

Mənə sima ilə vermə qiyməti,
Olar nəsibiniz haqqın töhməti.

M. CƏLİLƏ

Danabaş törəmə yaman çoxalıb,
Ay Mirzə, qoymaram ruhun üşüyə.
Güzgünü tutanlar yaman sınıxıb,
Başını tutanlar bənzər “kişiyə”.

ELOĞLUMA

Bir də evlənəndə sən küyə getmə,
Evlənsən, bir qız al, öz millətindən.
Uyub yad işvəyə, təhrikə getmə,
Qurtaraq tarixin bu töhmətindən.

Əgər bu gün daşmasa kasadakı səbrimiz,
Gələn nəslə yüklənər, babalımız, qəhrimiz...

Əxlaq dərindən iki alıb çoxlu yorğalar,
Nə əza var üstündə, ekranlarda yırgalar...

Az qalmışdım unudam,
Bir damar var hamıda.
Qılınc kəssə sağalır,
Həkim kəssə yox olur.

Hansı yandan baxarsaq,
Qeyrət bir kor bağırısaq.
Kəssən yara sağalır,
Yerdə biqeyrət qalır...

Şəhidin oluruq əgər üşüsən,
Ey Vətən, sən təkcə bizim üçünsən?!

Olar ey, yazmaq hər vəzndə birin-ikisin,
Yetər ki, biləsən sözün yerin, çəkisin.

VALENTİN GÜNÜNƏ

Bu məsələ məğzini, bir daha eyham eləyək,
Fahişənin əməlin biz də mi bayram eləyək?
Arvadın sevgisinə gör nə “müqəddəs” yanaşır,
Çəkdilər çarmıxa onu, bunu dünya danışır...

V. JİRİNOVSKIYƏ

İsbat, nə lazım buna,
Oğul oxşar dayıya.
Ya bizlərdə qoyuna,
Ya sizlərdə ayıya...

Düşmən atın oynadır, bizimkilər çox rahat,
Verir qoca millət alçaq-alçaq izahat.

ATAMA

Ayağı sayalı oldu bu ilin,
Bu il, bəxtimizə yaman düşübdür.
Oğlun tələbədir, nəvən, gəlinin,
Qızın başqa yurda gəlin köçübdür.

Çox şey istəmirəm mən gələn ildən,
Təki sağlıq ilə o çata başa.
Təbəssüm görəsən başqa gəlindən,
İllərin ay ata, olsun tamaşa.

İlləri sən yavaş-yavaş yola sal
Bəhrəsin görəsən əkdiklərinin
Hər təzə illərdən öz payını al,
Qoy olsun əvəzi çəkdiklərinin!

ƏNVƏR ƏHMƏDİN BİR KƏLMƏSİNƏ

“Ana izlərini üfüqdən asın”,
Söyləyən şairim haqlı, nə gözəl!
Cənnətə getməyin yolu nə asan,
Ana izlərindən öpməli əzəl!

Təkəbbür sıxmasın sənin qəlbini,
Başını aynaya əyməyən insan.

Anaya əyilmək qəlbin məlhəmi
Başını haraya sən qoyacaqsan?

Bir kimsə nəgüman olmasın bundan,
Cənnət-cəhənnəmdir bu yolun sonu.
Anasın əlindən alanda zaman,
Heyif, dərk eləyir hər insan bunu.

Ayrı şey umulmur ey insan, bizdən,
Ayağına batan yüz min tikan var.
Nə qədər azmışıq yoldan, irizdən,
Burada şeytana papış tikən var...

...Ana izlərindən azıb gedəndə,
Yalançı sevgilər ruhu keyidir.
İman üzərinə kölgə gələndə,
Şeytan, papışları bizə geydirir...

ƏNVƏR ƏHMƏDƏ

Yaman ağır yük oldu,
Sənin çiyninə düşən.
Saydığın qardaşları,
Əzrayılla bölüşən.
Anan təndir qalayıb,
Əzrayıldır çöp atan.
Qardaşları yolladın,
Pişvazındadır atan.
Dağ vüqarın sınmasın,

Dünya ölüm itimdi.
Bu dağlar itkisinə
Billəm, dözmək çətindi.
Axı sənə nə deyək,
Bizlər təskin yerinə,
Allah əlavə etsin.
Təmkininə, səbrinə.
Neçə qardaş itirdin,
Ahıl yaşında ancaq.
Anamızın qəbrinə.
Hərə bir ovuc torpaq...
Necə hüzn ilə yazsam
Heç nəyin yerindədir.
Hətəmin bu vəfatı
Bizi yaman göynədir.
Hətəm qədər yanmadım
İtkilərin birinə.
Yenə güman qalıbdır,
Dözümünə, səbrinə...

ABBASA

Bu gündən sabaha etibar yoxdu,
Hər şey o Ucanın əmrlərində.
Ömür çırağımın o solar vaxtı,
Səni görəcəklər ata yerində.

Üzeyir, Leylaya övladın kimi,
Baxarsan, mənim də ruhum sevinər.

Yadında saxlarsan dediklərimi,
Hər zaman yanında ruhum görünər...

ÜZEYİRƏ

Şərəflə çıxırsan hər bir sınaqdan,
Ləyaqət timsalı, mərdimsən, oğul.
Çətinə düşəndə pənah Allahdan,
Sonuncu adından görmüsən, oğul!

Düzgün qərarına baş əyirəm mən,
İnşallah taleyin gülər üzünə.
Başqa şey gəlməyir bugün əlimdən,
Tanrıdan uğurlar dilərim sənə!

Evinə sonbeşik nəvələr gəlib,
Şirinlər, şəkərlər sənin evində.
Dilimə ən munis diləklər gəlib,
Gözəl arzuların ünvanı səndə!

ƏSRƏF VEYSƏLLİYƏ

Şairim, eşitdim bir itkin olub,
Gələcək ümidlər çıxıbdır boşa
Sənin “gələcəyə ümidin” olub,
“öldü” söyləmişən, olmasın, haşa!

Öldü söyləmişən, demək yasın var,
Başınız sağ olsun deməyə gəldim.

Gəldim

İmzanla əllilik bir tanışın var,
Halın dəyişibmi, bilməyə gəldim.

Səsini eşidib sədanı duydum,
Sandım, ümidinlə yarımisan sən.
Tək bircə beytini göz üstə qoydum,
Gördüm taleyimin yarısısan sən.

Şairim, ümidlər gec ölür axı,
Ümidlər öləndə biz də ölürük.
Sən belə söyləmə, sevinər yağı,
Hələ iş dalınca gedib-gəlirik.

Başınız sağ olsun, gec gəldim yasa,
Vallah, eşidən tək aradım səni.
Baxma, əlimizdə titrəyir əsa,
Ümidlər sultanı sanırdım səni!

Demə ki, gec gəldim ümid yasına,
Mən də arzuları dəfn eləyirdim.
Nə deyim bu günün bir mollasına,
Ölmüş arzuları kəfənləyirdim!

Sən doğru yoldasan, yolundan çıxma,
Həyat davam edir, canın sağ olsun.
Ölən ümidlərə gözünü sıxma,
Ay Əşrəf Veysəlli, başın sağ olsun...

Biri dirilməyir, biri ölməsə,
Ümid insanların güman yeridir.
Kimsədən incimə yasa gəlməsə,
Namərd dostlarımız atın səyirdir.

Sonbeşik ümidin əlindən yapış,
Titrəyən dizinə təpər olacaq!
Demə day buna da inam qalmamış,
Sonbeşik ümidin sağlam olacaq!

Birisi ölməsə biri dirilməz,
Yenə də sinəndə ümid doğular.
Sənə baş sağlığı verir Əbülfəz,
Şax tut qamətini, gülər yağılar...

ƏŞRƏF VEYSƏLLİ – 81

On səkkiz yaşına necə həsrətəm,
Ay Allah könlümdən nələr keçərdi.
Sizin yaşınızda Süleyman Rüstəm,
Durub rəqəmlərə yer dəyişərdi!

Alınmayan qisas qalıb boynumda,
Biz yumuruq namusun bir ləkəsin.
Vətən əsir, tərsaların oynunda,
Dinləyirik binamusun yekəsin.

ARİFƏ

Yola verdik qışı, yazı,
Ünvan elədik payızı.
Alnımızda olan yazı,
Düz oldumu, düz oldumu?

Dözümünü göstər sən də,
Dedik qayıt, gəl bu kəndə.
Qəriblikdə, həm də gendə,
Yaz oldumu, yaz oldumu?

Eli gözdən qoymayırdım,
Sədasından doymayırdım.
Mən dərdimi saymayırdım,
Yüz oldumu, yüz oldumu?

Məni gümanlar adladır,
Ömür illəri aldadır.
Bu dərdimiz boy adladır,
Çözüldümü, çözüldümü?

Evimizdə yas saxladıq,
Demə ki, sındıq, laxladıq.
Yaramızı qaysaqladıq
Göz oldumu, göz oldumu?

Gələn günə əl eləyən,
Hər tərəfə gül ələyən.

Bu dağ dərdi şələləyən,
Biz oldumu, biz oldumu?

BİRİNƏ

Bir kirvə tutaraq camaat çöldən,
Dolanır başına, qohumuq deyər.
Bəlkə qəlizliyi axtaraq süddə,
Bir beldən gələnlər bir olmur, niyə?

Istədim arayam, axtaram, biləm,
Nədir aralığa soyuqluq salan?
Doğrudur hamının əlində qələm,
Niyə bir-birini pozurlar, oğlan?

Sanma ki, umuram sənin kölgəni,
Onsuz da gün altda yanan olmuşuq.
Tutma qohumlardır yaxın gələnin,
Bizlər yaddan çıxıb yaman olmuşuq.

Çox vədə bizlərdən qabağa düşür,
Hərənin bir sürü arvad qohumu.
Səbəbin bilirəm, ruhum büzüşür.
“Naqis” südü sayaq, “bərbad” toxumu?!

Bir dəfə bir nöqsan görmüşdüm səndə,
Sanmışdım cavanlıq qəbahətindi.
Hər hesab çəkəndə qalırıq gendə,
Bəs bu nə sözündü, nə söhbətindi?!

ARAZ DƏRDİ

Sultanlığın taxtı nədi,
Nər oğulun bəxti nədi.
Nə dərd varsa bəxtimədi
Bu nə dərdədi, Məmməd Araz?!

Goru çatlar ölənlərin,
Qisası yox ölən nərin...
Baş daşıyıq ölənlərin
Bu nə dərdədi, Məmməd Araz?!

Suya verdik dəhnələri,
Çıdarladıq köhlənləri.
Günahlarıq ölənləri
Bu nə dərdədi, Məmməd Araz?!

BİZƏ OĞUL DEMƏ

M. Araza

Gözəl Vətən! Fələstindən nə fərqi,
Öz övladın öz qoynunda didərgin.
Torpağımız bölgə-bölgə gedirkən
Öz oğlun var, öz qoluna qandaldı,
Vətən, bizə oğul demə, amandı!

Baş qarışıb ticarətə, alverə,
Söz deyəni çəkirlər çək-çevirə

Oğulların diri gedir qəbirə
Şümşad boyun əyilibdi, kamandı,
Vətən, bizə oğul demə, amandı!

Ha çalışdıq, ha vuruşduq, hədərmə,
Nəsibimiz talanmağa qədərmi?
Qeyrətimiz gödənimiz qədərmi,
Namusumuz bütöv idi, talandı,
Vətən, bizə oğul demə, amandı!

Suşamıza papaq dedik, aldılar,
Qız-gəlinə namus dedik, soldular.
Oğulların döyüşlərdə qaldılar,
Satqınların tərsalardan olandı,
Vətən, bizə oğul demə, amandı!

Uluların tez-tez düşür yadıma,
Ləkə olduq Vətən, torpaq adına.
Kim çatacaq görən sənənin dadına
Düşmənin qarı, sənənin əlin yalındı,
Vətən, bizə oğul demə, amandı!

YAZILI ZƏMANƏT

*Qudam Ə. Vəliyev xəstə yatağında, qızım,
mənim həyatımdır, onu sənənin yanında
əmanət qoyuram dedi...*

Bizlərdə həyatın mənası uşaq,
Nəvələr dünyaya gəlməyib hələ.

Gəldim

Qeyrətli bir qızın, qızım olacaq,
Mən ömür verərəm, uşaqlar gülə.

Övladın gəlinim olduğu gündən,
Qızımdan ayırsam ayıb nəslimə.
Nigaran qalmayın qız taleyindən,
Mənim də balamdır, baxsan əslinə!

Həyatım deyirsən yeganə qıza,
Ən şirin kəlmədir, almısan dilə.
Mənim bu gəlinim, qızım da olsa,
Şəxsi həyatımı verərəm yelə.

Yazılı zəmanət verirəm Sənə,
Bir az yastığımı yüngülləşdirər.
Əbülfəz, sözünü tutarmı deynə,
Sən fikir eləmə, müəllim Əjdər!!

İSTƏYİRSƏN?

“... ay sən öləsən” deyən xanıma

Gəlib ayağına sevənin biri,
Gözəl istəyi var, çevirmə geri.
Lütfünə güvənir açıq əlləri,
Umur ətəyindən pay, istəyirsən?

Yükü ağır olan qocaman nərəm,
Nə qədər naz etsən yenə çəkərəm.

Yatırmaq istəsən yerə çökərəm,
Yoxsa oynatmağa day istəyirsən?

Belədir bizlərə yazılan qədər,
Gözəllər yolunda ömrümüz hədər...
Sığal ayağından telinə qədər,
Mən ölüm qurtarım, say istəyirsən...

Biz sevda dəlisi, sən ağıllısı,
Hələ açıq deyil kərəm qapısı...
Bizim gərəyimiz qoynunda qalsın –
Olsunmu mətahun zay, istəyirsən?

Müşkün ətrin verir o sinə, buxaq,
Nə lazım sevənin qəlbiuni qırmaq.
Arala zülfünün çətrini, baxaq,
Doğsun vüsalıma ay, istəyirsən?

Sözümüz batırmı ağıl-sərinə,
Yenə xırdalayıb gedim dərinə?
Qələndər payımı vermək yerinə
Durub Əbülfəzə “vay” istəyirsən?!

OL

S. Əhmədovaya

Oğulun, uşağın yardıma möhtac,
Yolları uzaqdır, neçə min qulac.

Gəldim

Mən burda yaşaram bir ac-yalavac,
Nəvələr yolunu gözləyənim ol.

Çoxu tənə edir məndəki hala,
Kişi, altmışında tək-tənha qala?
Dəqiq bir cavabım vardır suala,
Qoynunda məhəbbət bəsləyənim ol.

Həsətli vüsəlin dadıdır şirin,
Arabir gördüyüm qadınım şirin.
Nəvənin özü də, dadı da şirin,
Qoynuna geciksə, səsləyənim ol.

Çoxdan gözləyirəm, bir baba olsam,
Boyun əzizləyib, qoynuma alsam.
Sözümdən inciyib küsənim olsan,
Dilində tənəni gizləyənim ol.

Bilsəydim, mən bunu çoxdan edərdim,
Səni göndərərdim, yol gözləyərdim.
Sonra da şəninə şeir deyərdim,
Dediyim sözləri süsləyənim ol.

Nə qədər işin var, gör qurtar yəni,
Mən hələ gözlərim gələn növbəni.
Nəvənin gəlişi oyatsın səni,
Arabir zəng edib, səsləyənim ol.

Deyərsən sözümdə əmrin tonu var
Əmri verməyin də axı yönü var.
Çiynimdə həsrətin ağır tonu var
Ayrılıq dərdini gizləyənəm ol.

Sən mənim sözümdən inciyib, bezmə
Yeri, sən dayaq ol mənim izimə
Əhsən deməlisən səbrə, dözümə
Yolumla gələnəm, izləyənəm ol.

Uzaqdan daha da şirindir səsin,
Uzaqdan olsa da qoy səsin gəlsin.
Bir təhər keçinər bu Əbülfəzin
Get, mənim nəslimi bəsləyənəm ol.

ÖMRÜMÜN ŞƏRİKİNƏ

S. Əhmədovaya

Söylədiyən hər bir sözün qənd olub,
Məcnun könül o zülfünə bənd olub.
Sənin də qız, xasiyyətin tünd olub –
Üzür məni elədiyən qəmzələr
Sevən də qız, heç bu qədər naz elər?

Həsrətimiz tüstü olub gözümdə,
Başqa mənə axtarırsan sözümdə.
Adətiniz ayrı cürdür sizin də -
Heç aşiqi də, bu qədər “sıxarlar”,
İldırımlar bu başımda çaxarlar!

Deyirsən ki, hələ bir az gözlə sən,
Ev-eşiyi, bir özünü düzəlt sən!
Sən, a gülüm, şəraiti gözləsən,
Gərək yanaq bu həsrətə neçə il.
Bu həsrətdən qabar bağlar axı dil!

Bu dünyada çox gözəllər görmüşəm,
Aramışam, təkcə səni sevmişəm.
Mən dərdimə dərman səni bilmişəm –
Kaş biləydin mən də nələr çəkirəm,
Həsrət ilə gecələri sökürəm...

GÜLŞƏNƏ

Gözündə yaş gördüm, qoynunda uşaq,
Ağlama, gözünün yaşına qurban.
Sənin ayağının tozu olacaq,
Sizləri sevməyən gör neçə nadan!

Sevinc yaşlarıdır gözündən axan,
Gözlərin sevincdən ağlasın, qızım.
Sizi pənahında vardır saxlayan,
Kədər yollarını bağlasın, qızım!

Bir oğlun, bir qızın, bir sevən ərin,
Çəkəcək nazını yüz eləsən də.
Ay qızım, onların sən də bil qədrin,
Qayğı, nəvazişi yüz elə sən də!

Bütün arzularım cəm olub burda,
Oğlumu mən sənə verdim əmanət
Hələ xoş sədanız gələcək yurda,
Olun bir-birinə qızım, muğayət!

Gerisi asandır sevgi var isə,
Hər şeyi yerinə mümkündür qoymaq.
O uca yaradan bizə yar isə,
Nəvədən, gəlindən olarmı doymaq!

...Gözündə yaş gördüm, qoynunda uşaq,
Ağlama, gözünün yaşına qurban.
Evimdə gəlinlər qızım olacaq
Onlar da muğayət olar oğuldan!

OLDU

Aşıq Ədalət Nəsimova

Sənə salam olsun aşiq Ədalət
Niyə Yaqubların dili qəm oldu?
Kim qırdı könlünün sarı simini
Sındı telli sazı, zili bəm oldu?

Söylə bu dastanı, bir kitab bağla
Gələn nəsillərə ərməğan saxla
Yaqubun halına sazında ağla
Bilsinlər gözlərin niyə qəm oldu.

“Zəncinin saçı” tək dünya qarışıq
Qarışıq dünyada çaşıb qalmış
Bir neçə suala cavab ver, aşıq –
Zamanmı dəyişdi, ayrı dəm oldu?

Diqqət tolasam da, ekrana baxıb,
Adını söylədin, yadımdan çıxıb...
Gözüm Əslilərdən, Leylidən qorxub –
Hansı gözəllərdə vəfa cəm oldu?

Mən kimdən eşitsəm bir gözəl kəlam
Eşidən qulağam, danışan diləm.
Mən sual verdim ki, anlayam, biləm –
Dedilər, Əbülfəz əqli kəm oldu.

ÖZÜMƏ

Ay ürək, duyğular nə bərk yatıbdır,
Həddi var yerində dayanmağın da.
Sənin həsrət gəmin lövbər atıbdır,
Vüsəlin gör neçə addımlığında.

Ay ürək, bir azca dil olsana bir,
Qələm çək həsrətin bu ömrünə sən,
Sən nə bərk yatmışan oyansana bir,
Bir həmdəm tapsana bu ömrünə sən.

Dünya məhəbbətlə yaranıb axı,
Sən də bu dünyada sevsənə bir az.

Ay həsrət, sinəmi dağladın axı –
A mənim vüsalım, gəlsənə bir az.

RASİMƏ VİDA

Ramiz İsmayıl

Bəd xəbər yayıldı Qaramurada
Kiçikli, böyüklü hamını sardı
Ancaq xatirəsi qaldı burada
Burda Rasim adlı bir oğul vardı.

Həmişə nizamlı idi hər işin
Bir kimsə yerini verməyəcəkdir
Vaxtında gəlmişdin... Vaxtsız gedişin
Səni tanıyanı göynədəcəkdir.

Çoxu gəlib-getdi taleyimizdən
Yaddan çıxan çoxdu, qalanı da var.
Sən cismən ayrılıb getsən də bizdən
Səni tanıyanlar çətin unudar.

Bu kəmfürsət əcəl səni də pusdu,
Ramizin üstünə ələdi qarı.
Çətindir itirmək sənin tək dostu,
Artdı ömrümüzün qüssə-qübarı.

Gəlişi gözəl söz xətrinə deyil –
Olmuşdun hamının sən istəklisi.

Gəldim

Səndə səmimiyyət tükənən deyil,
Az olur dostların sədaqətlişi.

Sənin tək insanın, sən tək oğulun,
Haqq evi abaddır, bilirəm qardaş.
Sən yoxsan, daha biz yollar yorgunu,
Bir zaman yanına gələrəm qardaş.

Ay Ramiz müəllim, sınma, əyilmə,
Taleyn sınağı çətin olurmuş...
Bir az dözümlü ol, dərini bölləm,
Dərdlərlə bərkiyən müdrik olurmuş...

GÜLABI XINDI MƏMMƏD OĞLUNA

Aldım soragını el yığnağından,
Bir də “Sarıtəldən”, “Gözəlləmədən”
Qurtara bilmirəm saz caynağından,
Sinəmə gələn söz eyləmədən.

Sənin sənətinin bir təşnəsiyəm,
Bilmirəm mən sazsız kiməm, nəçiyəm.
Sənət dünyasında bir pinəçiyəm,
Ötüşə bilmirəm söz eyləmədən.

Söz-sədan yayılıb elə, oymağa,
Bir ömür bəs etməz səndən doymağa.
Haqqın yox mizrabı yerə qoymağa,
İllərin sayını yüz eyləmədən.

Dədə Qorqud kimi geşt elə sən də,
Sənətin ötüşən səhifəsində.
Səngitmə mizrabı saz sinəsində,
Simlərə söylə ki, naz eyləmə, din!

Çalğınla anlatdın kədəri, ahı –
Bizim Kərəmləri yandırdı yağı.
Gözlə baxmağın günahsa axı
Keçinmək olmayır göz eyləmədən.

Sən sazı ucaltdın, minbər elədin
Boynun qucaqlayıb, Dilbər söylədin
Min dərdim var idi, minbir elədin
Sayını azaldıb yüz eyləmədin.

Sazın bir məbəddir, daşı yerində,
Vurduğun xalların kaşı yerində.
Yapışib sözümün naşı yerindən
Demə ki, Əbülfəz, düz eyləmədin.

ETİBAR ETİBARLIYA

*Ruhun çox şad olsun, haqq evin abad,
Ocaqda boy verir layiqli övlad.*

Heyif, bu dünyada görmədim səni,
Gəldim ocağının ziyarətinə.
Sənsiz yadigarın tanıdır səni,
Kitab rəfimdəki baxsam, “Bəxtinə”.

Düz oldun, çoxları səni qınadı,
Nə qədər maneə qarşına çıxdı.
Sınmadı yenə də şair inadı,
Nə olsun, çevrəndə sevənlər çoxdu.

Daimi bir sevgim vardır bu ada,
Ruhun ocağına hayan olası.
Görüşə bilmədik qoca dünyada,
Oldum Etibarın bir sevdalısı...

NAZİMƏ

Oxlar bizə tuş gəlirmiş,
Yaz gəlirmiş, qış gəlirmiş.
Demə, dərd də “xoş” gəlirmiş,
Bizə, bilmədim, bilmədim.

Bitdi ömrü nağılların,
Şəsti sındı oğulların
Çəpəriydim yağılarn,
Dözə bilmədim, bilmədim.

Itirdik alim atanı,
Hər kəlməsi bir batmanı.
Doğma kəndi, el-obanı,
Süzə bilmədim, bilmədim.

Tuturam tənə oxların,
Ruhu şad olsun yoxların.

Yora bilərdim çoxların
Gəzə bilmədim, bilmədim.

Mən nə deyim bu ürəyə,
Bu qədər həlim, kövrəyə.
Dərdə sinəmi gərməyə
Dözə bilmədim, bilmədim.

KƏRƏMƏ

Cilov vurammırıq ehtirasa biz,
Hər yerdə tez-bazar, dayanammırıq.
Durub qəsdimizə bir tərsa, bir qız
Adi mətləbi də anlayammırıq.

Bir tərsa eşqiylə dağlar aşırıq,
Buraxıb kənara saf qızı, dədə!
Dəli, xəstə kimi hey dolaşırıq,
Harda oğurlatdıq saqqızı, dədə?!

Bu əsli qızların əsil xisləti,
Döndü xəyanətə, a Kərəm indi.
Hardasa babalar çəkən ləzzətin,
Oturub altını çəkirəm indi!

Bəs niyə fərqi nə varmadıq bunun,
Dedik ki, düymədir, açılar daha.
O qara keşişlər quran qurğunun,
Ahıdır, bax bu gün, çatır Allaha!

Bir tərsa qızının oduna düşüb –
Gəzdin obaları, gəzdin birbəbir.
İndi obalara pıçha-pıç düşüb –
Ellər, süd puludur, dalba-dal gedir.

Bir tərsa qızına verdin canını,
Nə baha almısan tazını dədə!
Yoxsa axırıydı deyin dünyanın –
Çəkibdi gör kimin nazını, dədəm?..

Sənin günahının babalı ağır,
Tanrı qarğışına tuş gələn mənəm.
Bizim gözəllərin ürəyi yağır,
Özgə qancığına xoş gələn mənəm!

Səni ata-bala oda saldılar,
Düşdün bir tilsimə, alovda yandın.
Məncə bu xəbər də müəmmalıdır, -
Şahid duran kimdi, Əsli də yandı?!

Düymə açılmadı... cəhənnəmə ki,
Yüz gözəl önündə baş əyməzdimi?
Biz düyün açırıq, ancaq hələ ki,
Bu saxta düyünlər başları əzir!

Min illik yangıdır, didir qəlbimi –
Babamın keşişlə olan alveri.
Alaq boynumuza, alaq səmimi,
İtirdik ötüşən bu min illəri...

Bir istək önündə əydin başını,
İstəyə əyildik, hər qovğamızda.
Bizim boğazımız bülöv daşımı,
Bıçaq itilənir boğazımızda!

Azdıq yolumuzu Əsli dalınca,
Yalvaraq Tanrıya a Kərəm, dədə!
Sənin əməllərin mənim olunca,
Qan oldu Arazım, Həkarim, dədə!

...De, kimi qınayır Zəlimxan Yaqub,
De, niyə sinəmi dağlayır, axı?
Bu millət ölüsün ortaya qoyub,
İndi dirisini ağlayır axı!!!

YUSİF KAMALA

Sən bənzə Yaquba, bir sözüm yoxdu,
Gözünün nuru da hələ varındı.
Yusifə qəm-qüxsə haradan çıxdı,
Sən nəyi istəsən, ixtiyarındı!

Qələmin əlində, vərəq önündə,
Sinəni deşəni köçür kağıza.
Ayrı ləzzəti var, bax bu sinnin də,
Onsuz da düşmüşük dilə, ağıza.

Şairə məsləhət verməzlər, düzü,
Haqq sözü dolanar dilində ancaq!

Gəldim

Şairin qiymətin bilirsən özün,
Özü yox, sözləri qiymət alacaq!

Şairlik taleyə yazılan nəşib,
Nədir qəm-qüssəli söhbətin belə?
Uşağın neynirsən barmağın kəsib,
Hələ olmayıbsa, sünnətin elə!!!

XANIMA

Dedim yaddan çıxmamış ilhamımı kökləyim,
Sənin FB ünvanına təbrikləri yükləyim.
Doğum günün mübarək, ay gözümün işığı,
Səninlə bir böyüdüb yetişdirdik uşağı.
Xoş sədalar alıram, ürəyimə yatandır,
Əsas sevincim mənim, bir yastıqda yatandır.
Arzuların çin olsun, görüm sənin dünyada,
Səninlə xoş yaşamaq tamam başqa dünyadı.
Ömrün uzun olması əlindədir Allahın,
Nurlu, işıqlı olsun hər açılan sabahın!
Mənim payıma düşən nəvazişin, sığalın,
Kaş ki, hərdən olmaya bir tərsliyin, cığalın...

COCUQ MƏRCANLIYA

Gözün aydın olsun Cocuq Mərcanlı,
Oğullar qoynuna axışır, gəlir.
Bir böyük oğlun var azərbaycanlı,
Əmriylə yurdumuz qalxır, dirçəlir.

İlhamın kölgəsi sənin üstündə,
Ona da Allahım daim yar olsun.
Ellər saxlayacaq gözü üstündə,
Xalqına xidmətdə İlham yorulsun!

Dünyada yeganə ölkəyik ki, biz,
Bizim ordumuzda can-can deyirlər.
Azərlə Baycanın köləsiyik biz,
Bir cocuq oğlu var, Mərcan deyirlər.

Sənin bu taleyin gəlibdir haqdan,
Düşmən boğazında sən bir qəhər ol.
Bircə diləyim var uca Allahdan –
Sən gəl cocuq qalma, sən gəl şəhər ol!

Eşitdim oğullar qurban deyiblər,
Bir az keçəcəklər dövlətdən, vardan
Nə deyim, onların özü bilərlər
Sənə özüm qurban, ey cocuq Mərcan!

AIŞƏYƏ

Sənə salam olsun, ay kiçik bacı,
Sən ey qardaşının başının tacı.

Bağcan mübarəkdir, yerin mübarək,
İnşallah, biz səni tələbə görək.

Gəldim

Bununçün indidən yaxşı hazırlaş,
Arxanda dayanıb Məhəmməd qardaş.

Hər şeydə güvənin, hər şeydə arxan,
Baxıb köks ötürsün qoy sizə baxan.

Hər şeydə nümunə olsan ay qızım,
Mənim də sevincdən yaşarar gözüüm.

Atan, anan seçib belə bir yolu,
Olasız Allahın layiqli qulu.

Hicrət ağır yükdü, ay qızım vallah,
Sizə savabını yazacaq Allah...

ÜZEYİRİN MƏZUN KİTABINA

Boşuna getməyib verdim əmək
Dilində qaydadır doğrunu demək.

Qərar vermişənsə uğurlar olsun
Ürəyin sevinclə qaynayıb dolsun.

Doğrunu arayıb tapırsan özün
İmanın həzziylə qoy gülsün üzün.

Mənim əvəzimə Abbası tanı
Bu sevgi bəxş edər sənə dünyanı.

Böyüklər yoluyla gedəndə sən də
Bir əlin ürəkdə, biri beyində.

Neyron keşiyində daim ayıq ol
Ayıqlıq göstərər sənə doğru yol.

Bıçağı vuranda xəstə başına
Son qoy həyəcana, sən təlaşına.

Mən də uğurlara baxım sevinim
Siz böyük bir arzum, həm də güvənim!..

Sənə nəsihətdən eylədim həzər
Çünki gördüyün iş doğruya bənzər.

Gördüm dediyimin hamsın götürüb
Siz elə mənsiniz, evdə oturub.

İnsanlığ adına yaraşan sənət
Tutar yolunuza gur işıq əlbət!

Millətə əmanət vermişəm sizi
Siz də əzizləyin millətimizi.

TƏZƏ GƏLİNLƏRƏ XEYİR-DUA

Sən ata yurdundan köçürsən qızım,
Allahın izniylə yarıyandan ol!
İndi çiçək açır mənim də arzum,
Sən xeyir-duanı yaradandan al!

Alacaq nəvəsin öz qucağına,
Alan yetişibdi umacağına.
Apar bərəkəti öz ocağına,
Nəvələr telini darayandan ol!

Sən oldun atanın ciyərparası,
Gün doğsun bəxtinə, daim parləsın.
Eşqinlə saçınız, birgə ağarsın,
Saçları şərəflə ağarandan ol!

Sevgi dənizində üzdükcə gəmin,
Sevincin çoxalsın, olmasın qəmin.
Toyuna sevinir Əbülfəz əmin,
Sevgidə yelkəni ağarandan ol!

RÜBAILƏR

Sanma umacağım təmənnam çoxdu,
Sən özün bilərsən könlümüz toxdu.
Sən qədər bilmədin mən də ki, səbir,
Hər nazın könlümün evini yıxdı.

Hər şeyin yoxluğu qorxudur bizi,
Guya itirəcək izlərimizi.
Yoxluqda taparsan, ey ondan qorxan,
Ən yaxşı sığınma yerlərimizi.

Sən bir az çoxbilmiş, mən bir az naşı,
Bununçün tutmadı sevdamin naxşı.
Biri nəzərindən qaçıbdır sənin,
Bəlkə Əbülfəzdi, bax yaxşı-yaxşı.

Mən dildən pərgaram, sənsə dilbilməz,
Bilirsən, qeyriyə könlüm əyilməz.
Sən də heç sən deyən olmayacaqsan,
Əlini əlindən çəksə Əbülfəz.

Çox gözəl yoluna boylandım, baxdım,
Yolumun üstünə sən gəlib çıxdın.
Məni Məcnun edib çöllərə salma,
Saçımın, saqqalın ağaran vaxtı.

Gah tinə çəkilib, gah da köşəyə,
Gah meyə uyuruq, gah da nəşəyə.
Ya Allah! Özün keç günahımızdan,
Deyən dil yalmanır gahdan şüşəyə.

“Göyə atılan daş yerə tez düşər,
Bu qısa zamanda çox şey dəyişər”.
Nizami babamız söyləyib bunu,
Cazibə qanunu deyilmi, bəşər?!

Gəldim

Ey Adəm övladı, bir bunu düşün,
Hər günü bayrama çevirmək mümkün.
Möminin bayramı sayılır axı,
Günaha batmadan keçirdiyi gün!

Saqi, rəvadırmı candan üzüləm,
Süzginən şərabı, bəlkə düzələm.
Eşidib gözəllər naz eləyərlər,
Nazı da eləyə bilmir gözəlim.

Əlində saxlaya bilsən yüyənini,
Bu dünya sən də olar köhlənin.
Kimindir at, deyən sorğuya cavab,
Atalar deyiblər – onu minənin!

Süzdüyün şərabı içdikcə inan,
Saqi, əzablarım çıxar canımdan.
Eşqimin şərabın içən gözəlim,
Bəs niyə əl çəkməz öz inadından?!

Bu qədər səbirsiz olma sevgilim,
Sən ki, hər halıma bələdsən mənim.
Bəs niyə minirsən cinin atına,
Sənin əlindədir mənim yüyənim.

Gəldin, can evini etdin şəhanə,
Getdin dünya evin etdin viranə.
Dünyada yanımda yar, yoldaş idin,
Ruhun başım üstə oldu pərvanə.

Səbrimin sonu var, nazının necə,
Bu gözəl arzuya isinim necə.
Bilirsən, nə qədər günah işlədin
Mənim istəyimi endirib heçə?

Dünya pəncərədir, hər gələn baxa,
Baxmağın astarı üzündən baha.
Nalbəndi kor imiş axsaq atların,
Gah nala vurublar, gah da ki, mıxa!

Sənə salam olsun ey gözəl insan,
Sənin bu işindən qaldım nigaran.
Hər şeyi buraxıb şans ümidinə,
Tutsa qatıq dedin, tutmasa ayran.

Haqdan, ədalətdən danışanda mən,
Yüz nadan üzünü çevirdi məndən.
Ey dünya malına susamış həris,
Bir haram miras da qalacaq səndən.

Burada yekunu vururam sözə
De, kimlər sevdanı gətirdi gözə
Yoxsa sınayırsan dəyanətini,
Rəhminmi azalıb bu Əbülfəzə?

Hanı o sözlərin şirin bal kimi
Hanı o sözlərin burda qal kimi?
Mən ki, yeməmişəm sənin dilini
Baxırsan üzümə nitqi lal kimi!

Gəldim

Bir qadın rəfiqən səni soruşdu,
Dedim, uşaqların yanına uçdu.
Dilində dolaşır sənin qiybətini,
Demirəm könlündən day nələr keçdi.

Ey gedib qapıda gözləyən insan,
Rəhmət əsirgəməz ulu yaradan.
Yetmişin içində bizlər də varmı,
Yoxsa özümüzə qalıbdır güman?

Kim deyir Əbulfəz yada salmadı,
Qadınsız bir ömür həyat olmadı.
Ömrümüz bahardır qadın gülürsə,
Yaşa həyatını, insan övladı.

Sözdü ki, verdin, olasan həmdərd, gözəlim,
Həm fərəh verdin bizə sən, həm dərd, gözəlim.
Naz eylə dedik, anla ki, mənə məcazi,
Sən də qoysana nazına sərhəd, gözəlim!

Eşqin atəşiylə olmadan suzan,
Olmazsan könüllər taxtına sultan.
Sıdq ilə tutmasan Mustafa yolun,
Haqqın əsrarına olmazsan heyran.

Adəmdən Xatəmə süzüldüm, gəldim,
Mən başdan, binadan düz oldum, gəldim.
Dinlədim Mustafa kəlamlarını,
Haqq yola, düz yola düzəldim, gəldim.

Könlün yaralıdır dost atəşindən,
Fikirdən ağlın da çıxır başından.
Üstünə yağsa da müjgan oxları,
Əbülfəz, incimə sən aşinadan.

Tanrı, məni yerli-yersiz sınama,
Qorxu salma, ürəyimə, canıma.
Bilirsən ki, yoldan çıxan deyiləm,
Zaman sənin, sözə görə qınama.

Necə ki, dünyanın özüdür fani,
Onun ləzzəti də ötəri, ani.
Bu yolda oynamaq vaxt itkisidir,
Oynaya-oynaya böyüdük, yəni.

MÖVLANA DƏRGAHINDAN ƏSİNTİLƏR

Bədəni bəsləyib gözəl etmə sən,
Sonunda torpağa qurban edərsən.
Könlü bəsləməyə çalış ey insan,
Bunla ucalarsan, şərəflənərsən.

Məxluqa ayrılan ruzi qədəri,
O uca Allahın uca təqdiri.
Başa gəlməyinə fəal səy elə,
Şərtdir, vəzifədir, həm də zəruri.

Bu necə əsrardır, bu necə tilsim,
Yer üzü göylərə olmuşdur təslim.
Yəni, mən əsirəm, nə gözləyirsən,
Qoynuma nə yağsa bəsimdir, bəsim!

Ağlını başına toplaya bilsən,
Ömrün başlayacaq həmin o gündən.
Bu gün ömürdəndir, sən də bu ömrü,
Hansı sevdalara sərf eləyirsən?

Maddə arxasınca ey yola çıxan,
Sonunda tapdığın ölümdür, inan.
Məna arxasınca yola çıxanda,
Tapdığın olacaq kamil bir insan.

Əslimiz nə qədər olsa laməkan,
Sən məkan oğlusan, anla ey insan.
Məkanlı, məkansız ömür yolunu,
Vardır düzüb qoşan, bir nizamlayan!

Göz var ki, ağ ilə qaranı seçməz,
Yüz naseh yığıla düz yolu keçməz
O göz nə səpəcək öz tarlasına,
Yaxşı toxum əkən pis əkin biçməz.

Harda axar su var, yaşıllıq da var,
Axar su yaşılı daim suvarar.
Usanma göz yaşı axıtmağından,
Axan göz yaşıyla rəhməti suvar!

Xoş gözüñ halına Onunçün ağlar,
Xoş qəlbin halına, onunla bağ var.
Damla göz yaşının sonu təbəssüm,
Bunu görən varsa mübarək qul var.

Bu ömür axar su, axıb gedəndir,
Hamı pəncərədən baxıb gedəndir.
Sonunu düşünə bilməyir hamı,
Ağıllı, əvvəlcə fəryad edəndir.

Baxıb qiyafənə qiymət verənə,
Dönüb ikrah ilə sən baxma yenə.
Nə qədər sərvətin yeri bilinməz,
Qızıl xəzinəsin saxlar viranə.

Ağzını açaraq danışan zaman,
Gözlər diqqətində qoy olsun hər an.
Sənə qulaq asan bir-iki nəfər,
İçini seyr edər, sən ey danışan!

Eşq belə şölədir – nurlu və parlaq,
Sən də öz eşqinə şölə ver, baxaq.
Qəlbində eşqini şölələndir sən,
Sevgilidən başqa hamı yanacaq.

Gözəl xislətlilər həmdəmsə ancaq,
Ey insan! Bu halın nə xoş olacaq.
Hörmət əhli ilə oturub-dur sən,
Qürurlu insandan o qədər uzaq.

Gəldim

Quru bir istəkdir, quruca, ancaq,
Dünya bir faydasız, adi oyuncaq.
Bizim də oyuncaq istəyimiz var,
Biz də bir uşağıq, tamahkar uşaq.

Gəldim hüsuruna ey uca mövla,
İstərsən qəbul et, istərsən qovla.
Çoxları çalışıb özünü yordu,
Səni ki, dərk etmək sığışmır ağla.

Tutduğun yolunu tanı və bil sən,
Haraya gedərsən yolu bilməsən?
Cəhənnəm, cənnətə dönəcək inan,
Allah dostluğuna sarı yerisən!

Nəfsi üçbucağa bənzətsən əgər,
Hər üç təpəsində vardır bir şeşpər.
Sən hansı tərəfə qoysan da onu,
O şeşpər qoyulan yeri də deşər.

Düşüncən gül olsun, sən düşün gülü,
Könlünün bağında hey bitir gülü.
Gülü yox, tikanı təsəvvür etsən,
Sən də cəhənnəmdə bir odun külü.

Bir karvandı, həm gedən var, gələn var,
Öz halına ağlayan var, gülən var.
Musa kimi çox güvənmə ağlına,
Sən biləni səndən əvvəl bilən var.

Sənin dərgahına tikdim gözümlü,
Ya Rəbbim! Qəbul et bəndə sözümü.
Sıyrılım çeşidli günahlarımdan,
Müqəddəs hüzurə qatla dizimi!

Şəhvətin adını eşq qoyan ki, var
Eşq ilə şəhvəti dəyişik salar.
Şəhvət eşq olsaydı, onlar anlamaz,
Eşqin şahı olar uzunqulaqlar!

Ey zahid! Ah çəkmə nə edim deyər,
Başla ibadəti davam etməyə.
Arıfdən ibrət al, çünki başlayıb,
Haqqın edəcəyin o, gözləməyə.

Saf olmaq istəyi sufidədir, bil,
Saflığın önündə gəl sən də əyil.
Əba, yun çuxa, yamaqlı cübbə,
Ləngərlə yerimək sufilik deyil!

Belədir dünyada bizlərdəki hal,
Görsən bilməyən var, onu başa sal:
Dünya ağacının meyvələriyik,
Yarısı yetişmiş, yarısı da kal!

Qaranlıq quyudur zalımın zülmü,
Tutub yaxasından məzlumu gömür.
Onun ətrafında cövlan eləyən,
Sonunda quyuda özü də ölmür?!

Sənə söyləyirəm qəlb istəyən, mən,
Bəlkə də incidin mənim sözümdən.
Padşaha baş tacı olmağındansa,
Bir qəlbi nurlunun küləsiyəm mən!

Ey insan oğlunun xəmiri torpaq,
Hamımız səndənlik, səndənlik ancaq.
Sən tək təvazökar olmayanımız,
Gördüm insanlıqdan nə qədər uzaq!

İmanın feyzini duyarsa insan,
Harada olarsa tapacaq aman.
Qorxutmaz taleyin fırtınaları,
Ümid gəmisinin yelkəni – iman!

Səbəbdir gözünün yaşla dolması,
Aşıqlər könlünün oda yanması.
Bunlar da vəhdətə gəlməsəydilər,
Olmazdı dünyada nə od, nə də su.

Ömrün yarpaqları olduqca xəzəl,
Əvvəlki halına ağlarıq əzəl.
Yetər ki, Allaha dost olasan sən,
Ömür də gözəldir, ölüm də gözəl.

Öldür, kor nəfsini vücudunda sən,
Sən, aya, günəşə ol fərman verən.
Sənə səcdə edər günəş də, ay da,
Sən ey vücudunda nəfsi öldürən!

İlahi vüsala çatdırar səma,
Səmadan başqa şey istəmə, umma.
Necə oyun oynar dünyada çoxu,
Nə neydən, nə dəfdən xəbər yox amma.

Kəbəyə gedərkən nə çoxdu yollar,
Yollarda fərqlilik, ayrılıq da var.
Qayəyə, amala baxdıqca ancaq,
Hər yolla məqsədə yenə varılar!

İçinə boylanmaz insan nə dayaz,
Daxilə baxmağa pərdələr qoymaz.
Bir böyük varlıqsan, daxildə hər şey,
Elə şey varmı ki, orda yazılmaz.

Gəncsən, ahıllığa bir dözüm saxla,
Hər işin çözümlün səbrinə bağla.
Ehey, başqasına sən, ağlayan göz,
Gəl otur, bir az da özünçün ağla!

Hələ bu dünyada yaşarsan, varsan,
Dünya işləriylə özünü yor, sən.
Qəlbə ləkə salma, budur çarəsi,
İçini təmizlər bir damla şor su!

Alçağa, həqirə öyrətmə elmi,
Ona elm öyrətmək məntiqə gəlmir.
Elmi öyrənərsə bu saydıqlarım
Elmdən güc alar onun da helmi.

Hamı ibadətə durubdur, yəni,
Çoxları səhv salıb ancaq qibləni.
Lütf, kərəm sahibi Allaha, zahid,
Qızıl kisəsinə tamahın yönü!

Uca yaradana məhəbbət ilə,
Hər gün yaşamağa sən adət elə.
Gör necə söyləyib uca mövlamızı,
Səni yaratdım ki, ibadət elə.

Eşqə, məhəbbətə könlümüz məhvər,
Onu idarəyə aqlımız yetər.
Sən çalış ruhunun qayğısına qal,
Bədənin bu gün var, sabah çürüyər.

Ot yeyən, su içən iki ceyran var,
Ancaq vəzifədə ayrılır onlar.
Birindən meydana gəlibsə kübrə,
Birində göbəkdən xalis müşk çıxar!

Ey vəhdət yoluna üz tutan insan,
Yol uzun olsa da çıxma yolundan.
Şəkəri, zəhəri dadmadıqca sən,
Vəhdət bağçasından qoxu duymazsan.

Bir şəxsi tanımaq istəsən əgər,
Onun ətrafına yetir bir nəzər.
Tənhalıq pis dostdan daha yaxşıdır,
Sən qoyma pis adam yanında gəzər.

Xəbərdar olmağı istəməyən can,
Nə vaxtdan olubdur kamil sayılan?
Inan, hər canlıdan daha canlıdır,
Xəbərdar olmağa can atırsa can!

İman qapısına vardır bir açar,
O da “la ilahə illəllah” olar.
Çox gözəl şəkildə deməsən bunu,
Bil ki, əlinizdən düşübdür açar.

Bir az da elə-belə

TAPMIŞIQ

Millimizə mil axtarıb tapmışıq,
Dillimizə dil axtarıb tapmışıq.

İşlərimiz çayda balıq yan gedər,
Bizlər gedib göl axtarıb tapmışıq.

Gözlərimiz taxta-şalban doludur,
Özgə gözdə qıl axtarıb tapmışıq.

Kim eşşəkdi biz palanıq söyləyib,
Belimizə çul axtarıb tapmışıq.

El qızları “ləbbeyk” deyib dayanıb,
Yad ellərdən dul axtarıb tapmışıq.

Qızlar gedib “bakirəlik” bərpalar,
Başımıza kül axtarib tapmışıq.

Yad ellərdə pensiya altmış ildir,
Altmış beşi il axtarib tapmışıq.

Kim deyirsə dünya dardı başıma,
Dolanmağa çöl axtarib tapmışıq.

Ev-eşikdə uşağı ac saxlayan,
Küçələrdə lül axtarib tapmışıq.

Çoxu sənə lağ eləyib güləcək,
Sən axırda gül, - axtarib tapmışıq.

SAYIQLAMA

Haqqı tələb edəndə
Ordan-burdan ayıbdır.
Hey məşvərət eylərik,
İtdən-qurddan ayıbdır.
Yurd qapısın açanda
Doldu Vartan, ayıbdır.
Yolumuzu tutanlar,
Oldu sultan, ayıbdır.
Babaların yurdunu
Etdik cırtdan, ayıbdır.
İçimizdə nə qədər,
Gəzər şeytan, ayıbdır.

Başımdan bas qardaşım
Ayaq dartan ayıbdır.
Boş-boşuna qazlanaq
Bağda turpdan ayıbdır.
Küyə basıb doymadıq,
Yalan, gopdan ayıbdır.
Kimə dedik gorbagor
Oldu xortdan, ayıbdır.
Yad qızları sevərik
Evdə “qart”dan ayıbdır.
Qaliblərin yurdunda
Qalsa Vartan, ayıbdır.
Bəyənmədik genbalaq,
Geyin şortdan, ayıbdır.
Yeddi arxa dönənin
Çıxar gordan, ayıbdır.
Kırvə yurdu parçalar,
Müsyö Jordan, ayıbdır.
Gəmin suya qərq olur,
Yat kapitan, ayıbdır.
Çox tülkülük edərik,
O boz qurddan, ayıbdır.
Atəşə “kəs” demişik,
Parta-partdan ayıbdır.
Torpaq bizi udar, heç,
Amma yurddan ayıbdır.

DƏDƏMƏ

Utanmaz-utanmaz süfrə açırıq,
Dədəmin harsından dığası gəlir.
Qoyub qabağına nazı-neməti,
Demirik sabahın darğası gəlir.

Nənəmiz qısıldı abır-həyaya,
Bir dəfə üzünə ağ olmadı heç.
Atası bizlərdən olsa da, güya,
Bu yurdu sevənin tapılmadı heç.

Məni qınayan da tapılar ancaq,
Tolerant, humanist, filan deyilsən.
Vardır dağ vüqarlı oğullar, ancaq,
Bəs doğma evində sınısın, əyilsin?!

BAŞ AĞRISI

Min əzab görübdür qonaq gələndən,
Hərə bir döl tutduq tərsa gəlindən.
İbrət alammadım başa gələndən,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Xalxın qardaşını anası doğdu,
Bizimkin bibisi, xalası doğdu.
Durub öz içində balasın boğdu,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Başım düşmənlərin əlində əsir,
Qardaşım anamın əmcəyin kəsir.
Yüz dərman atmışam eləmir təsir,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Başımı başlara qoşandan bəri,
Adımız dəyişib oldu sərsəri.
Düşmən həmləsinin budur sipəri,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Başımız qarışıb sərvət yığmağa,
Qurur tələsini hər tərəsa dığa.
Vaxtımız yoxdu ki, baş qaşımağa,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Dişin ağrıyorsa çarəsi çəkmək,
Bunu hamı bilir nə lazım demək!
Başın ağrısına nə əlac edək,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Bu kiçik bir başın dərdinə bir bax,
Yağılar əlində qalıb Qarabağ.
Yüz çarə arayıb bu yazıq, bədbəxt,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Ötən nəsillərdən ağırdır miras,
Gələn nəsillərə saxlamaq olmaz!
Bizim səbrimizin kasası dolmaz,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Başın ağrısından qurtarmaq üçün,
Papağı önə qoy, eloğlum, düşün.
Bilirəm, hələlik yetməyir gücün,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Belə baş çıxarsa qardaş, qarşına,
Qoyma öz-özünə belə qaşına.
Dünyanın dərdini yığıb başına,
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

Tutub çiynimizin üstündə qərar,
Tarix təkərinin seyrinə varar.
Bəlkə də yıxılsa ağrı qurtarar
Deyirəm, bu başım niyə ağrıyır?!

GƏLMİŞİK

Doğanağa keçirəndə örkəni,
Ortasında bir düyünə gəlmişik.
İlğım imiş səadətin yelkəni,
Qabarcığın köpüyünə gəlmişik.

Özgələri nə deyirsə yalandı,
Vətənimiz yad ellərdə talandı.
Növbə tutub qaçqın payı alanda
Elə bil ki, toy-düyünə gəlmişik.

Vətən üçün sipər olub canımız,
Otuz mini keçib şəhid sanımız.

Qurumadı üstündəki qanımız
Yurdu qoyub üzü günə, gəlmişik.

Səsim gəlir tarixin o tayından,
Xeyir yoxdu qardaşımın sayından.
Utanıram yurd yerləri payından
Tərsaların dediyinə gəlmişik.

Beş-on kəlmə bir söz idi, bağladım,
Bağladıqca için-için ağladım.
Ana yurdun anasını ağladıb,
Tərsa qıza toy-düyünə gəlmişik.

DANABAŞ

Gorun çatlamasın ay Mirzə Cəlil,
Dəli yığıncağı davam eləyir.
Sən canı qurtardın, biz qaldıq zəlil,
Kimlər dərdimizə əncam eləyər?

İnsan kapitalı dedilər mənə,
Başım çox ucuzmuş dana başından.
“Danabaş” deyəndə küsmüşdüm yenə,
Sizin kəndinizin yekəbaşından.

Kefli İsgəndərə məktub yolladım,
Dedim, tüpürməklə arası sazdı.
O günü yenə də yuxuma saldım:
Sizin üzünü də tüpürmək azdı.

Gəldim

Əlimi üzümə dirəyib qaldım,
Belə söz duymadım hələ yaşımdan.
Yadıma belə bir gerçəyi saldım,
Dana baş, bahadı adam başından...

Day burda ədəb də kar aşmır, Mirzə,
Başa qiymət qoyan dana başdadı.
Bu yekə məktubu yolladım sizə
Dəli yığıncağı yenə başladı...

ƏMOĞLUNA MƏKTUB

İskəndər, əmoğlu, tüpürcəyin var,
Beş-on üz tapmışam buralarda mən.
Gəl həmin üzlərə tüpür, nə olar,
Sırtılmış üzlərdən bizi qurtar sən!

Biz, aciz deyilik, əmoğlu vallah,
Nə qədər tüpürdük, tapdıq heç nə...
Yoxdu bir abırlı bir sifət, agah,
Nə qədər axtardıq, tapmadıq heç nə!

Elə şeylər var ki, həzmi-rabedən,
Bəlkə cəhənnəmdə adlaya, keçə.
Yenə də köməyi umuruq səndən,
Bir kömək edəsən, bir bax, gör, necə?

Hamısı padoşdur, tanımaq olur,
Önünə çıxanlar siyasətləşib.

Kəsib sünnətini atanlar boldur,
Bu millət hamısı milli ətləşib.

Əl boyda kağızlar günah “yuyurdu”,
Silib günahımı atmışam özüm.
Camaat hamısı seyrangahdadı,
Day siğə nə lazım, kəbin nə lazım?

İsgəndər, əmoğlu gör neynəyirsən,
Məntiq qeyri-səlis deyildir burda.
Bizimki, it günü, özün bilirsən,
Sən də ki, narahat yatırsan gorda!

Alsan məktubumu, əmoğlu tez gəl,
İşlər belə getsə... özüm gətirəm.
Tüpür bu üzlərə sonra get, dincəl,
Səbatı, sanbalı tamam itirəm!

*S.A. Sən elə bizlərə səbr et deyirsən,
İskəndər əmoğlu, gör neynəyirsən?!*

SAYMAZLIQ

Yazma dəftərinə bizim adları
“Şərəfli” adına yaraşmırıq biz?
Çağır məclisinə özgə, yadları,
Xeyrinə, şərinə qarışmırıq biz?

Qınını bəyənmə, ondan çıxmısan,
Bizlər girəmmirik ayrı bir qına.

Gəldim

Məşhur ünvanlara çox yığılmısan,
Nəslini, kökünü bir daha sına.

Ayrı bir tayfaya soxma özünü,
Bir öyrən, nə yerə qoyurlar səni.
Asqıraq, öskürək sıxar gözüünü,
Bizim yanımıza qaytarar səni!

Bizim ünvanlarda yerin daimi
O tozlu yollarda qalıbdır izin.
Incimə yeridir, deyim səmimi,
Yadların önündə qatlanır dizin...

ÜÇ NÖQTƏLƏR...

Yediyimiz ərzağın mənşəyi məlum deyil,
Sevdiyimiz gözəlin göyçəyi məlum deyil...
Xoşuma gəlsin deyə soyunan müğənninin
Sabah, biri gün nəyi geycəyi məlum deyil...
Toplayıb el sərvətin saxlamırıq sabaha,
Gələn nəsilin bizə, deycəyi məlum deyil...
Dil-dil ötərik bizlər, yığılanda məclisə,
Dili bizimdir ancaq, dilçəyi məlum deyil...
Anasını əzizlər ruslar biri-birinin,
Bizim pəlvanın necə, söycəyi məlum deyil...
Yad yerdə yad toxumlar səpmək şərəf sayılmaz
Bitən güllər bizdəndir, dibçəyi məlum deyil...
Günü-gündən çoxalır qövmümüzdə qüsurlar
Kimin başın divara döycəyi məlum deyil...

Dilbazlarım dilimə hərf sünnəti eləyir,
Hansı qadından əmib, əmcəyi məlum deyil...
Bizdə yaman çoxalıb anasından doğulan,
Öyüd verənin dizə, dəycəyi məlum deyil...
Məktəb şagird yerinə doğar qızlar böyüdür,
“Sağ ol Xasay müəllim”, deycəyi məlum deyil...
Üç nöqtəni yaman çox işlətmişəm burada,
Bircə nöqtəni kimin, qoycağı məlum deyil...

QEYRİ-SƏLİS TƏNASÜB

Fəvvarənin ucu çatır batıya,
Süfrəmizdə quru çörək, təknədən.
“Nifrətimin qapısıdır səngərlər”,
Baş daşımız ya palıddan, cökədən.
Yurd yerini çıxarmışığı hərraca,
Xeyir-dua üç dəllaldan, yekədən.
Ədalətdən əl üzərək yapışdıq,
Gümanlardan, keşkülərdən, bəlkədən.
Yavaş-yavaş boşalacaq hinimiz,
Gözüm qorxur həccə gedən tülküdən.
Nərlərimiz hünərindən gen düşüb,
Kövşənləri, otlaq yeri, lökə dən.
Bizimkilər sarılmasa silaha,
Vartan dayım çıxan deyil ölkədən.
Tumarlariq sonyaların telini,
Utanmadan Tükəzbandan, Bikədən.
Tərsa qızın işvəsinə uyandan,
Ayılmırıq gözü yoran mürğüdən.

Tarixilik köhnəliyin “qalığı”,
Gündə bir daş düşür bizim hörgüdən.
Kim ərindən boşanırsa oxuyur,
Dönüb olur evliləri hürküdən.
Qardaşımız bizlərə pay verməyir.
Anamızın bişirdiyi kökədən.
Baş bilənlər bizi salır həvəsdən,
Hansı çoban pendir tutar təkədən?!
Hansı işə girişməyi istəsən,
Inhisarı olur səni hürküdən.
Qarı çoxdur, köhnə peşə sahibi,
Qalmayıbdı tuman bağın bərkidən!
Bu dünyanın başın burax, ay kişi,
Səndən əvvəl, çoxdu bunu dərk edən...

Neçə yol qələmim düşdü əlimdən
Bu alçaq söhbəti yazana qədər.
Bir doğru xəbəri eşit dəlidən,
Gümanlar içində azana qədər.

...Ruhu inciməz ki, görən babamın
Ünvana göndərsəm bu məktubu mən.
Heç üzü gülməyir elin, obanın,
Bəs niyə hayqırmır ruhu göylərdən?

Yəqin ki, etiraf eləyir suçun,
Ərşəmi çəkilib kal yuxuları?
İndi öz əlidir, indi öz başın,
Gəl qoyma böyüyə yad toxumları!

Şitini çıxardım bir az deyəsən,
Rəhmətlik mənimlə həpənd çıxıbdır.
Ruhun inciyirmi ay Məmmədhəsən,
Mələz törəmələr namərd çıxıbdır.

Vallahi, söz var ki, alsam dilimə,
Ay nənə, qorxuram dilim quruya.
Mən nəyi vəd edim doğma elimə,
Biz belə ağilla gedək haraya?

Ulusun başına corab hörmüşük,
Hörümçək əlindən bu qələt gəlməz.
Biz kimdən inciyib, kimdən küsmüşük,
Qanla süd təsiri məgər bilinməz?

Görəndə yad qızı can yatağında,
Abıra, həyaya boğuldun nəse...
Haykanuş evində at oynadanda,
Sən hara baxırdın ay Fatmanisə?

Babam nə günaha batıb bilmirsən,
Saçından tutaraq sürükləyəndə?
Babamın qoynunda özün görmüsən,
Haykanuş yurduma yerikləyəndə.

Sən mənim üstümə gəlin gəlmisən,
Deyəydin ay harsın, unutma bir an!
Bu sənin səhvindir, yoxsa bilmirsən,
İndi saçın yolur niyə Tükəzban?!

Gəldim

Kimdə günah görsəm, əmioğludur,
Çoxunun anası erməni, rusdu.
İş görmək yerinə mən də, doğrudur,
Yenə abırıma qısılib... susdum.

Bizim belimizin dirəyi çöpdən,
Asqırıb, öskürüb qalmışığı geri...
Övladın dilini ağzına təpdin,
Qoynunda bəsləyib çox əfiləri!

KİMİ

Xalqın qatilinə rəhmət söylədik,
Çadır şəhərciyə cənnət söylədik.
Başımız kəsildi sünnət söylədik,
Bir bədən üzvünün qırağı kimi.

İşi tərsə yozur iş düzəldənim,
Ana əmcəyinə öz oğlum qənim.
Gözləri kor etdi qaş düzəldənim,
Dəlləyin qayçası, darağı kimi.

Vətənin torpağı durar üzümə,
Tarixi şillə tək vurur üzümə.
Açdıq sərhədləri tərsə üzünə,
Gəlin, qızlarımın duvağı kimi.

Ey məndən umduğu gözündə qalan,
Bir hayqır, dünyanı yandırır nalən.

Bəs niyə dibinə düşməyir şölən,
Mərdlərin tez sönən çırağı kimi.

Qeyrəti olanlar atıldı getdi,
Şöhrətə uyanlar satıldı getdi.
Torpaq yad ellərə qatıldı getdi –
Tərsanın öz “yurdu”, “torpağı” kimi.

Neçə cüt çarığın dabanın əzdim,
Aradım, axtardım, sınađım, gəzdim.
Bütün “dostlarımı” ötəri süzdüm,
Hamısı bir bezin qırağı kimi.

Hamıyla sevdanı, alveri edib,
Hər şeydən bir qazanc, gəliri güdüb
Bu dünya bizi də əl yeri edib
Saxlar dar gününün yarağı kimi.

SON SÖZ ƏVƏZİ

ÜÇÜMÜZ

Neçə ildir, başım üstən yel əsər,
Neçə ildir, görüşmürük gülümsər.
Neçə ildir çırpınırq sərəsər –
Bir həsrətdir, bir vüsaldır, bir də mən...

Neçə ildir, nə dindim, nə danışdım,
Neçə ildir, kipriyimdən alışdım.

Gəldim

Neçə ildir, bu qovğada dolaşdım –
Bir həsrətdir, bir vüsaldır, bir də mən...

Neçə ildir, sınıb könül aynası,
Neçə ildir, qəm doludur dünyası...
Bir gəlsənə, ay könlümün sonası
Bir həsrətdir, bir vüsaldır, bir də mən...

Neçə ildir, yol gözləyir gözlərim,
Neçə ildir, görünməyir izlərin.
Neçə ildir öyrəndiyim sözlərim,
Bir həsrətdir, bir vüsaldır, bir də mən...

ƏZİZ OXUCU!

Bu dəfə neçə illərin könül duyğularını ələ alaraq görüşünüzə gəldim. Yazılarım Sizin zövqünüzü oxşaya biləcəkmi? Deyə bilmərəm. Bunu Siz deyəcəksiniz. Bircə yazım, duyğularımdan bir yarpaq bəyənildisə nə xoş mənim halıma.

Bu kitabın ərsəyə gəlməsində əməyini əsirgəməyən dostlarıma (xüsusilə Əlibəy Azəri və Ramiz İsmayıl) bir şükran borcum var.

Kitabın içindəkilər

1. Məni
2. Sən də
3. Bəxtimin ulduzuna
4. Varmı
5. Olarmı
6. Olar
7. Hələ
8. Çəkənə
9. Yaxşıdır
10. Məmləkətim
11. Payızda
12. Üzeyirin məktubu
13. Sarı
14. Allah bilər
15. Altmış ilim
16. 68
17. İsmaric
18. Sonra
19. Ayrılıq
20. Zibil
21. 11 aprel 2011
22. “Sonuncu şeirdi yazıram sənə”
23. Daş
24. “Qardaşlarım”
25. Adsız
26. Getdi
27. Qırx ilimiz
28. Qoşma
29. Nar

30. Gözələ
31. Bizə
32. Dünyada
33. Ehtimal
34. Dünya
35. Halımız
36. Nənəm eyyih...
37. 11 mart düşüncələri
38. Olan-qalanım
39. "Olan-qalanım" şeirinə Ramiz İsmayılın cavabı
40. Atama
41. Anamın vəsiyyəti
42. Özümə
43. Eynilik
44. Ağıl və ürək
45. Bəxtiyar
46. Heyif
47. Qarımış bəxtim
48. Unutqan
49. Sevinənlər
50. Məmləkət
51. İki qadının "söhbəti"
52. Olur
53. Anamın baş daşına
54. L. N. Tolstoy
55. Orfoqrafiya lüğətində söz oynadanlara
56. Ayrım Tağıya
57. Mirzə Cəlilə
58. Asif Rüstəmli üçün
59. Məhəmmədin at oynatmağına

Gəldim

60. Bakirə
61. Tərs məntiq
62. Millətin
63. Ey Uca
64. Pul...
65. Nənəmə
66. Nə deyim
67. Pul
68. Anama
69. Təkliyin və beşliyin hesabı
70. Aida Adıgözəl xanıma
71. İlham Ənvəroğluna
72. M. İbrahimov üçün
73. M. Cəlilə
74. Eloğluma
75. Valentin gününə
76. V. Jirinovskiye
77. Atama
78. Ənvər Əhmədin bir kəlməsinə
79. Ənvər Əhmədə
80. Abbasa
81. Üzeyirə
82. Əşrəf Veysəlliyə
83. Əşrəf Veysəlli – 81
84. Arifə
85. Birinə
86. Araz dərdi
87. Bizə oğul demə
88. Yazılı zəmanət
89. İstəyirsən?
90. Ol

91. Ömrümün şərikinə
92. Gülşənə
93. Oldu
94. Özümə
95. Rasimə vida
96. Gülabı Xındı Məmməd oğluna
97. Etibar Etibarlıya
98. Nazimə
99. Kərəmə
100. Yusif Kamala
101. Xanıma
102. Cocuq Mərcanlıya
103. Aişəyə
104. Üzeyirin məzun kitabına
105. Rübailər
106. Təzə gəlinlərə xeyir-dua
107. Mövlana dərgahından əsintilər
108. Tapmışıq
109. Sayıqlama
110. Dədəmə
111. Baş ağrısı
112. Gəlmişik
113. Danabaş
114. Əmoğluna məktub
115. Saymazlıq
116. Üç nöqtələr
117. Qeyri-səlis tənəsüb
118. Kimi
119. Üçümüz

Gəldim

Əbülfəz Əhməd (Əbülfəz Əli oğlu Əhmədov)

Gəldim (Şeirlər)

Azərbaycan dilində

Bakı, nəşriyyatı – 2020, səh.

Nəşriyyatın direktoru:

Texniki redaktor: Əlibəy Azəri

Kompüter tərtibatçısı: Səbuhi Şirinov

Dizayner: Səbuhi Əsgər oğlu

Korrektor: İlahə Ömərova

Yığılmağa verilmişdir:

Çapa imzalanmışdır:

Nəşrin formatı:

Həcmi:

Sayı: